

CLASS STRUGGLE

الصراع الطبقي

طبقاتی جدوجہد

**KLASNA BORBA
SINIF MÜCADELESİ**

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

KLASSEKAMPEN

AVISA TIL ARBEIDERNE KONGUNISTPARTI

(marxist-leninistene)

FREMMEARBEIDERUTGAVE

1977 — Kr. 2,—

Årgang 1 — Nr. 5.

RENGJØRINGSBYRÅET RENVA:

Grov spekulasjon i bolignød!

Sunnmøregata 1 eies av rengjøringsfirmaet A/S RENVA. Firmaet ansetter fremmedarbeidere og lokker med at de skal få bolig i Sunnmøregata. For et rom på 15-20 kvadratmeter betales ei leie på 600 kr pr. mnd! Slik skaffer firmaet seg nesten gratis arbeidskraft gjennom å tilby husrom i ei gammel rønne. Ofte kommer nesten hele inntekten tilbake til A/S Renva i form av «husleie».

Om noen vil slutte betyr det at de mister boligen. Derfor er det stadig fremmedarbeidere som må fort-

sette å jobbe nesten gratis for firmaet.

Utplyndring av fremmedarbeidere gjennom slike «tilbud» om bolig er svært vanlig. Det gjør det mulig for arbeidsgiveren å skaffe seg ekstra billig arbeidskraft, og betyr særskilt hard utbytting av de som rammes. Men det betyr også at fremmedarbeiderne det gjelder stilles i et særskilt ydmykende og uverdigg hengighetsforhold og kan presses til å måtte godta forhold de ellers aldri ville godta.

Les mer om de usle utsu-
gerne i firma A/S Renva på side 5!

Nei til forslag om innvandrings- kvoter!

*Rådet for innvandringsspørsmål med
forslag til nye reaksjonære bestemmelser*

Forslaget til nye retningslinjer for innvandringspolitikken som nå er kommet fra Rådet for innvandringsspørsmål må avvises. Forslaget er en videreføring av den «midlertidige» innvandringsstoppen vi har hatt siden 1975 og vil føre til

den samme undertrykking og diskriminering av fremmedarbeidere som prøver å få arbeids- og oppholdstillatelse i Norge. De nye reglene vil på samme måte om ikke i enda større grad rette seg mot arbeidere fra Asia, Afrika og Latin-

Amerika. Gruppeimporten med slavekontrakter som under «Innvandringsstoppen» ble sagt å skulle være midlertidig vil nå bli en permanent del av Norges innvandringspolitikk.

**Les uttalelse
fra AKP(m-l)s
faglige utvalg
på baksida!**

HELSETJENESTEN:

Dårlig hjelp for fremmed- arbeidere

Hvordan er helse- og sosialtjenesten for fremmedarbeidere i Norge? Hvordan fungerer de tiltaka som fins, og hvilke krav er det riktig å stille til de norske myndighetene? Les leder på side 2-3 og midtsidene!

SE LEDER OG SIDE 8—9

Hva skjer i India og Pakistan?

I oktober har Klassekampens korrespondent reist i India og Pakistan. Utførlig reportasje på engelsk og urdu på side 12 og 13 i dette nummer.

SE SIDE 14 og 15

Reportasje side 5

Helsetjenesten — dårlig hjelp for fremmedarbeidere

— En tyrkisk fremmedarbeider i Norge blir hardt skadd i en arbeidsulykke og sendt til sjukehus. Men ingen skjønner språket hans og han kan ikke forklare seg på norsk.

— En liten pakistansk unge klager i ukevis over vondt i magen, nekter å spise og nekter å gå på skolen. Men legen som blir oppsøkt kjenner verken språket eller bakgrunnen som ungen har, og kan ikke gi råd.

Enhver fremmedarbeider kjenner liknende eksempler på hvor dårlig hjelp norsk helsetjeneste gir utlendinger. Noen har også møtt diskriminerende behandling og rein rasisme, for eksempel på legevakta i Oslo.

Du betaler skatter og trygdeavgift. Som arbeider i Norge er du med på å skape det økonomiske grunnlaget for helsetjenesten her i landet. Men hva får du sjøl og familien din igjen for dette når dere trenger hjelp for sjukdom?

Helsetjenesten i et kapitalistisk land som Norge kan aldri «tjene folket», slik som i sosialistiske land som Kina og Albania. Også norske arbeidere må ta til takke med lang ventetid, overfylte sjukehus, dårlig behandling og reaksjonære leger som tenker mer på penger enn på folks helse.

Men som fremmedarbeider blir du dessuten utsett for dårlig behandling fordi du er fremmedarbeider. For borgerskapet er en arbeider bare brukbar som arbeidskraft. Den dagen du blir sjuk, vil de helst bare ha deg ut av landet igjen.

Borgerskapets regjering legger ikke frivillig forholda til rette så du kan dra nytte av helsetjenesten arbeiderklassen i Norge tross alt har kjempa seg til.

Noen få tiltak er riktignok innretta på fremmedarbeidere. Oslo Helseråd har et eget helsekontor med tolk og kvinnelige leger, noe som er viktig for muhammedanske kvinner. Men slike særskilte helsestasjoner for fremmedarbeidere kan ikke godtas som noen virkelig løsning på manglene. De hjelper ikke noe på det dårlige tilbudet for fremmedarbeiderne og deres familier fra helsetjenesten som helhet. Tvert imot kan de bli et dekke for fortsatt diskriminering av fremmedarbeiderne innafor den vanlige helsetjenesten.

AKP (m-l) krever:

- at helsetjenesten skal gi like godt behandlings-tilbud for alle som bor og arbeider i Norge, uansett bosted, nasjonalitet, språk og religion.
- at det straks blir oppretta en tolketjeneste som dekker hele landet og har vakt døgnet rundt. Sjukehus og leger må kunne tilkalle tolk på korteste varsel.
- at det dessuten blir ansatt noen leger, sjukepleiere og jordmødre som sjøl har samme språk og kulturbakgrunn som de forskjellige nasjonale gruppene av fremmedarbeidere. Foreløpig må noen av dem hentes utenfra, men det må bli et mål at det også utdannes slike helsearbeidere her i landet.

Klassekampen, avisa til AKP(m-l)

Postboks 2046, Grønnerlekka, Oslo 5. Postgiro abonnement 2.06.69.91 Kommer ut hver dag. Telefon (02) 67 49 90. Trykt i A/S Duplotrykk. Abonnementspriser: Kr. 550 pr. år, kr. 275 pr. halvår, kr. 138 pr. kvartal og kr. 46 pr. måned. Pristilbud for nye abonnenter fram til 1. mars 1978: Kr. 490 pr. år, kr. 245 pr. halvår, kr. 123 pr. kvartal og kr. 41 pr. måned. Måned- og kvartalsabonnenter får avisa for gammel pris fram til 1. januar 1978. Telefon redaksjon og distribusjon: (02) 67.49.90.

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

Postboks 211, Sentrum Oslo 1. Henvendelser til partiet kan ellers formidles gjennom Klassekampen på telf. (02) 35.22.50, adr. Øvregt. 7, Oslo 5.

THE HEALTH SERVICE — POOR HELP TO THE FOREIGN WORKERS

— A Turkish foreign worker in Norway is badly injured in a work accident and is sent to hospital. But no-one understands his language and he cannot explain himself in Norwegian.

— A little Pakistani youngster complains of a sore stomach for weeks, refuses to eat and refuses to go to school. But the doctor consulted understands neither the child's language nor background and cannot give advice.

Every foreign worker knows about similar examples of how poor help the Health Service gives foreigners. Some have also met with discriminating treatment and pure racism, for example at the Emergency Unit (Legevakt) in Oslo.

You pay taxes and social secu-

arity. As a worker in Norway you participate in creating the economic basis for the Health Service here in this country. But what do you and your family get in return for this when you need help when you are ill.

The Health Service in a capitalist country like Norway can never «serve the people», such as in a socialist country like China or Albania. Norwegian workers must also accept long waiting lists, overcrowded hospitals, bad treatment and reactionary doctors who think more about money than people's health.

But as a foreign worker, you are however subject to bad treatment because you are a foreign worker. A worker is only useful to the bourgeoisie as labour power. The day you are ill, they would prefer to have you out of the country again.

The government of the bourgeoisie does not voluntarily adapt the conditions so that you can benefit from the Health Service the working class in Norway has after all achieved through struggle.

Some few measures have certainly been introduced for foreign workers. The Oslo Health Service has a special health office with interpreters and women doctors, which is important for muslim women. But such separate Health Centres for foreign workers cannot be accepted as any real solution for the inadequacies. They don't help the poor service given to the foreign workers and their families from the Health Service as a whole. On the contrary, they can be a cover for the continued discrimination of foreign workers from the normal Health Service.

AKP (m-l) demands:

— That the Health Service gives an equally good offer of treatment for everyone living and working in Norway, regardless of residence, nationality, language or religion.

— That an interpretation service to cover the whole country, on duty 24-hours-round, be immediately established. Hospitals and doctors must be able to call in interpreters at the shortest notice.

— That in addition, doctors, nurses, midwives who have themselves the same language and cultural background as the different national groups of foreign workers, be employed. For the time being, they must be brought from abroad, but it must be an aim that such health workers should also be educated here in this country.

EL SERVICIO DE SALUD EN NORUEGA POBRE AYUDA PARA LOS TRABAJADORES EXTRANJEROS

Un trabajador turco en Noruega fue fuertemente herido en un accidente de trabajo, y fue enviado al hospital. Pero nadie comprende su idioma y el no se puede explicar en noruego.

— Un niño pequeño del Pakistán se ha quejado por semanas sobre dolores de estómago, se ha negado a comer y niega ir a la escuela. Pero el médico que se busca no conoce ni el idioma ni los antecedentes del niño, y por lo cual no puede dar consejos.

Todo trabajador extranjero conoce ejemplos similares de la mala ayuda que el servicio de salud noruega le da a los extranjeros. Algunos también han encontrado un tratamiento discriminatorio y racismo puro, por ejemplo en el servicio de emergencia de Oslo (Legevakt).

Tu pagas impuestos y caja de seguro de salud. Como trabajador en Noruega participas en la creación de la base económica de el servicio de salud en el país. Pero que recibes tú y tu familia cuando necesitas ayuda por alguna enfermedad?

El servicio de salud en un país capitalista como Noruega nunca puede «servir al pueblo»; así como en los países socialistas como China y Albania. También los trabajadores noruegos tienen que esperar por largo tiempo para ser atendidos; hospitales llenos, mal tratamiento y médicos reaccionarios que piensan más en el dinero que en la salud de la gente.

Pero como trabajador extranjero, además te tratan mal por ser trabajador extranjero. Para la burguesía un trabajador solo sirve como fuerza de trabajo. Cuando te enfermas, quieren sacarte del país.

El gobierno de la burguesía no trata de arreglarlo así que tú puedas usar el servicio de salud, el que la clase trabajadora ha luehando por conseguir.

Algo se ha hecho con respecto a los trabajadores extranjeros. El Oslo Helseråd tiene su propia oficina de salud con traductores y médicos femininos, algo importante para mujeres mahometanas. Pero esas estaciones específicas para los trabajadores extranjeros no se pueden aceptar como ninguna verdadera solución para las faltas. No

ayuda la mala oferta que existe para los trabajadores extranjeros y sus familias por parte del servicio de salud. Al contrario puede usarse como cobertura para continuar la discriminación de los trabajadores extranjeros en el servicio de salud ordinario.

El AKP (m-l) pide:

— Que el servicio de salud de

la misma oferta para todos los que viven y trabajan en Noruega, no importa donde vivan, nacionalidad, idioma y religion.

— Que se cree un servicio de traducción inmediatamente que sirva el país entero y tenga guardia el día entero. Hospitales y médicos tienen que tener traductores a disposición de mas rápido posible.

— Que se empleen médicos, enfermeras y parteras que tengan el momento y la misma cultura que los diferentes grupos nacionales de los trabajadores extranjeros. Algunos de ellos tienen que buscarse de afuera por los momentos, pero tendrán que tenerse como meta educar este tipo de trabajadores de salud aquí en el país.

اللغة وتقاليد البلد الذي ينتمون إليها - ضروري بنفس الكفاءة والثبات التي يجري بها العمل هنا في النرويج.

كامل أجنبي، لأنه تتعرض إلى المعاملة القبيحة فقط لذلك عامل أجنبي. فالرجوع إلى تلك فقط ستسبب عمل. البوم الذي قرض فيه، ترى البوم الذي من أجل حسن أن تبحثه خارج البلد. لأنه قبل شيء موجب لعمل العمال الأجانب، ودينه بتأسيس مكتب صحي تعمل فيه النساء الطبيات ويستغل فيه أيضا العنصرين، وهذا ضروري وبالأخص للنساء المسلمات. ولكن هذا لا يمكن أن نقبله كل كامل للنقطة الصحية، ولا يساعد على تحسين صحة العمال الأجانب ومثلهم. وهذا هو إلا سبب للعنصرين، التي تحدها العمال الأجانب داخل النرويج الصحية.

الخدمة الصحية في النرويج سوء الساعدة ضد العمال الأجانب

عن المال الشيوي
ألماركس - اللينيني
بطالب ب:

من الخدمة الصحية أن تقدم، ولكن تشاري، أخصائى المعاملات ليس شخصي يسكن ويستغل في النرويج، مما كانت جنسية، لغته، دينه، أن ينظم حالة مترجمين في جميع أفراد البلاد، مستعدين للعمل للبلاد، وفي استعمار كامل للتعليم نداء المستشفيات والأطباء في أثرب وتنت مهمتي. وكذلك يلزم ترفيف أطباء وممرضات ومقدمات لهم نفس

إنه تدمع الضريبة والضمان الاجتماعي شهريا، ويصنفك تعمل في النرويج، حيث تساعده في اقتصاد الوزارة الصحية في النرويج. ولكن ماذا تحصل أنت شخصيا، ماثل لك لتحتاج إلى المساعدة ضد المرض؟ الصحة في بلد رأسمالي كالنرويج لا تستطيع أن تقدم الشعب، كما هذا الحال في البلاد الاشتراكية كالألماني وألمانيا. كذلك الحال في النرويج، لا تهم من انتظام طبيين، مستشفيات عامة، مقدمات قبيحة من طرف الأطباء الرحيمين الذين ينفكون فقط في المال بدلا من صحة الشعب.

عامل تركي أعيب، يخرج في حادشة عمل ونقل إلى المستشفى، ولكنه لم يجد من يفهم لغته، ولم يملك اللغة النرويجية. لميل صغير بكسافي أعيب، لميل في بطنه، اختفى عن الأكل والذهاب إلى المدرسة. ولكن الطبيب الذي لم يفهم لغة الطفل وسبب الوجع، ولم يستطع أن يقدم أي معلومات عن المرض. كل عامل أجنبي يعلم أمثلة عديدة عن ضعف الاهتمام لدى الخدمة الصحية، والبعض تدعى مصادات عنصرية، مثلي في قسم الحراسة الطبية LEGEVAKT بأمر.

FREMMEARBEIDER-FORENING DANNET I BERGEN

Fremmedarbeiderforeningen i Bergen har sendt ut denne pressemeldingen:

Den 15/10 ble Fremmedarbeiderforeningen i Bergen stiftet. På stiftelsesmøtet ble det vedtatt statutter til organisasjonen og et styre ble valgt. Styret med varamedlemmer består av: Anita Simon (USA), forkvinne, Chandru Punwani (India), Jose Aguilar (Peru), Rae Bell (Australia), J.S. Siddhu (India), Juval Ronen (Palestina), I. A. Tabassam (Pakistan), varamedlem og Dragan Monasevic (Jugoslavia), varamedlem. Disse har forpliktet seg til å arbeide i samsvar med FAF/Bergen sine statutter og representerer dermed interessene til fremmedarbeiderne i Bergen.

I hovedsak går arbeidet til FAF/Bergen ut på å forsvare de økonomiske, sosiale og legale rettighetene til fremmedarbeidere i Bergen og Norge. Vi skal lede an i arbeidet imot utbytting, rasisme og diskriminering og for lik lønn og trygdeordninger og for å forsvare de demokratiske rettighetene og rettssikkerheten til fremmedarbeiderne, spesielt her i Bergen.

Massemedia i Norge gir stort sett dårlig, mangelfull og til dels direkte diskriminerende infor-

masjon om fremmedarbeidere. På grunn av dette er det en stor oppgave for FAF/Bergen å forsøke å rette opp det skjeve bildet mange nordmenn har av fremmedarbeidere. Vi tror at hvis nordmenn får vite mer om fremmedarbeidere, deres bakgrunn og hvorfor de er i Norge blir det også mer forståelse å møte fra det norske samfunnet.

FAF/Bergen skal ikke være noen erstatning for LO men håper tvert om å få i gang et samarbeid for å forsvare fremmedarbeidernes interesser på arbeidsplassen og kunne diskutere med fagforeningene de spesielle problemene fremmedarbeiderne møter på arbeidsplassen. Vi ser det som viktig at fremmedarbeiderne melder seg inn i fagforeninger tilsluttet LO. Vi vil arbeide for enhet mellom norske og fremmedarbeidere.

FAF/Bergen er basert på individuelt medlemskap og vil gå inn for å aktivisere alle medlemmene på de forskjellige arbeidsområdene. Vi vil organisere alle fremmedarbeidere for å kunne ha en organisasjon som på en best mulig måte representerer interessene til fremmedarbeiderne i Bergenområdet.

Styret i FAF/Bergen

ناروے میں طبی امداد غیر ملکیوں کیلئے ناقص سہولتیں

خاندانوں کو مجموعی طور پر دی جانے والی ناقص طبی سہولتوں کا مدعا ہے۔ دوسری بات تو یہ کہ طبی سہولتوں کے سلسلے میں اس بات کو نکل پڑتی جبری رکھنے کیلئے بطور نقاب استعمال کیا جاتا ہے۔

AKP (m-l) کا مطالبہ ہے۔

کہ ہیلتھ سروس ناروے میں رہنے والے ہر ایک فرد کو بلافاصلہ سکونت، قریبیت زبان اور مذہب مساوی طبی سہولتیں فراہم کرے۔

کہ مکہ ہجرت کر جانے کی سہولت۔ چوبیس گھنٹے حافز۔ فوراً قائم کی جائے۔ ڈاکٹر اور ہسپتال مترجم کو کسی بھی وقت بلا سکے کے مجاز ہوں۔

اس کے علاوہ ڈاکٹر۔ دایہ اور نرسی جو غیر ملکی صحت کشن کو زبان بولتے ہیں اور ان کے معاشرے سے تعلق رکھتے ہیں ملازم رکھ جائیں دقتی طور پر انہیں بیرون مکہ سے بلایا جائے مگر معتد میں ہجرت غیر ملکیوں کو اس تک میں سما طبی پیشہ کی تعلیم دینا ہونا چاہیے۔

معونہ کیا جاتا ہے کیونکہ آپ غیر ملکی ہیں۔ ایک صحت کشن بورڈ کا لے بلور مزدور کارآمد ہے اور جس دن آپ بیمار ہوں وہ آپ کو دروازہ مکہ سے باہر نکلنے کو ترجیح دیں گے۔

بورڈ وا حکومت رضا کارانہ طور پر ایسے حالات پیدا نہیں کرتی جن سے آپ ہیلتھ سروس سے وہ فوائد حاصل کر سکیں جو ناروے کے صحت کشن طبقے نے جدوجہد کے ذریعے حاصل کی ہے۔

غیر ملکی صحت کشن کے لئے یقیناً حینہ اقدامات کئے گئے ہیں۔ اوسلو ہیلتھ سروس کا ایک مخصوص دفتر صحت ہے جس پر مترجم اور ایلیٹی ڈاکٹر ہیں جو کس قسم قرائین بھیجے اس پر لیکن غیر ملکیوں کے لئے اس طرح کے علیحدہ ہیلتھ سنٹر ان خامیوں کا صحیح حل نہیں اور ہیلتھ سروس کی طرف سے غیر ملکی صحت کشن اور ان کے

مرکز لینے کے بعد وہاں ہیں۔ آپ میکیں اور مشنل سیکورٹی ادا کرتے ہیں ناروے میں ہیئتت ایک صحت کشن آپ اس مکہ کی ہیلتھ سروس کے لئے ماشہ بنادیں بنانے میں حصہ لیتے ہیں لیکن جب آپ بیمار ہیں اور آپ کو مدد درکار ہو تو آپ اور آپ کے خاندان کو اس کے عوض کیا ملتا ہے؟

ناروے جیسے ایک سرمایہ دار مکہ میں ہیلتھ سروس کبھی بھی عوام کی خدمت نہیں کر سکتی جیسا کہ ایک سوشلسٹ مکہ چین یا البانیا میں۔ ناروے میں صحت کشن کو کبھی کوئی انتظار ہرے ہوئے ہسپتال۔ ناقص معونہ اور رجعت پسند ڈاکٹروں جو لوگوں کی صحت کی نسبت جیسے کی نگر میں رہتے ہیں، سے واسطہ پڑتا ہے۔ لیکن ہیئتت ایک غیر ملکی صحت کشن آپ کا ناقص

ناروے میں ایک ترک محنت کش کام پر حادثے میں بڑی طرح زخمی ہو جاتا ہے اور اسے ہسپتال بھیج دیا جاتا ہے لیکن کوئی بھی اس کی زبان نہیں سمجھ پاتا اور نہ ہی وہ اپنا مدعا ناروے میں بیان کر سکتا ہے۔

ایک پاکستانی بچی سنٹوں سے پیٹ درد کی شکایت کرتا ہے کانا کانا کے اندر کھل جانے سے انکار کرتا ہے لیکن جس ڈاکٹر سے مشورہ لیا جاتا ہے وہ نہ تو بچی کی زبان سمجھ پاتا ہے اور نہ ہی منظر۔ اور ڈاکٹر کو مشورہ نہیں دے سکتا۔

بر غیر ملکی صحت کشن ہیلتھ سروس کی طرف سے۔ غیر ملکیوں کو دی جانے والی ناقص طبی سہولتوں کی ایسی کئی مثالوں سے واقف ہے چند ایک سے حالات تو خالصتاً شل پرستانہ اور تعبد ساز سکون کیا گیا۔ مثال کے طور پر اوسلو میں ہنگامی طبی امداد کے

FOREIGN WORKERS ASSOCIATION FORMED IN BERGEN

(Press Release)

On October 15th the Foreign Workers Association in Bergen (Fremmedarbeiderforeningen i Bergen - FAF) was formed. At the founding meeting statutes were adopted and a board was elected. The board members and alternates are: Anita Simon (USA), chairman, Chandru Punwani (India), Juval Ronen (Palestine), Jose Aguilar (Peru), Rae Bell (Australia), J. S. Siddhu (India), I. A. Tabassam (Pakistan) alternate and Dragan Monasevic (Yugoslavia) alternate. These have committed themselves to work in agreement with FAF/Bergen's statutes and therefore represent the interests of foreign workers in Bergen.

FAF's main task is to defend the socio-economic and legal rights of foreign workers in Bergen, and in Norway. We will lead the work against exploitation, racism and discrimination, for equal pay and social benefits and to defend the democratic rights and equality before the law of foreign workers, especially here in Bergen.

The mass media in Norway gives for the most part incorrect information, lacking information and in part, directly discriminatory information

on about foreign workers. Because of this, it is an important task for FAF/Bergen to try to correct the mistaken image many Norwegians have of foreign workers. We think that if Norwegians learn more about foreign workers, their backgrounds and why they are in Norway then there will come more understanding from the Norwegian society.

FAF/Bergen is not meant to replace the LO (Labour Organization) but hopes, on the contrary, to cooperate with LO to defend the interests of foreign workers at the place of work and to be able to discuss with the unions the particular problems foreign workers meet at their place of work. We think it is important that all foreign workers become members of unions which are a part of LO. We will work for unity between Norwegian and foreign workers.

FAF/Bergen is based on individual membership and wants to encourage active membership. We wish to organize all foreign workers in order to have an organization which in the best possible way represents the interests of foreign workers in the Bergen area.

The Board

NORVEČIN SAGLIK HIZMETI YABANÇILAR İÇİN FAYDASIZDIR

Norveç'te çalışan bir Türk işçisi, bir iş kazasında ağır şekilde sakatlanmıştır. Fakat lisansını kimse anlamıyor. O da Norveç'te bilmediği için derdini anlatamıyor. Sonunda büyük güçlüklerle karşılaşıyor ve iyi bir tedavi görmüyor. Hemen işe başlaması isteniyor. Küçük bir Pakistanlı çocuk haftalarca karnının ağrısından şikayetçi oluyor yemek yemeyi, okula gitmeyi istemiyor. Görevliler ge-

lidiğinde çoğunun ne lisanını, nede nasıl bir derdi olduğunu biliyor; tavsiye edecek bir şeyim yok diyor. Norveç sağlık görevlilerinin bütün yabancı işçilere nerede kötü yardım ettiklerini, bu ve buna benzer örneklerden biliyorlar. Bundanda analıdığı gibi, yabancı işçilere ayırım gösteriliyor. Bunun bir örneği Oslo «Legevakt», yani Oslo'daki «ilk yardım bürosudur».

Bunlarda herkes gibi vergi ve hastalık ücreti (trygdeavgift) ödüyorlar. Norveç'teki bu işçiler, sağlık hizmetlerinin ekonomik temel kaynağıdır. Fakat geriye ne alıyorlar, alleleri ne alıyor; hastalıkları için ne zaman yardım ediliyor? Sağlık görevlileri, Norveç gibi zengin bir memlekette hiç bir zaman «halktan, yani halkın sırtından para kazanamazlar» Çin ve Albanya gibi sosyalist

memlekelerde'de bu böyledir. Hastane dolduğunda Norveç'teki işçiler uzun zaman beklemekle yetinmelidirler. Doktorlar paradan çok, halkın tedavisi üzerinde durması gerekirken, böyle düşünmeyip, kötü muamele yapmaya kalkışıyor. Zaten yabancı işçiler, kötü muameleler için hep erteleniyorlar. Çünkü onlar yabancıdır. Bir burjuva için yabancı işçiler, yalnız ağır işlere kullanılırlar. Bir gün hastalandıysa, seni memlekete göndermeyil düşünür. Orada kalman tercih edilir. Burjuva hükümetini serbest bırakmamak, sağlık hizmetlerinden yararlanmak istiyorsan, bu durumun peşinde uğraşlar veren işçi sınıfını ayaklandırıp, mücadele vermelsin. Bazı ya-

bancı işçiler mücadeleleri sonucunda, bazı düzgün teşebbüsler görmüşlerdir. Oslo sağlık kurulunun bir tercümanla, gerçek bir sağlık bürosu, ve bazı müslüman kadınlar için önemli bir konu ve sorun olduğu kadın doktorları olmalıdır. Fakat böyle hususî bir sağlık istasyonları, yabancılar için çok görülüp, kabul edilmiyor. Bu onlara göre kötü bir teklif olup, tüm yabancı işçiler ve alleleri sağlık hizmetlerinden kötü yarımdır görüyorlar. Yabancı işçilere ayrılık göstermeye devam etmek için, her zaman yapılan sağlık hizmeti aynen devam ettiriliyor.

AKP (m-l) GEREKENLER:

- Sağlık görevlileri Norveç'teki yaşayan, çalışan ve otu-

ran herkes için eşit olarak, iyi muamele yapmalıdır. - Çok ucuz oturma yeri, uluslararası lisan ve din. - Memleketin her tarafına tercüman hizmeti kururak etrafıca sorunlara eğilerek, gece gündüz uğraşlar vermeli. - Hastane görevlileri, iyi veya kötü en yakında bir tercüman çağırabilmelidir. - Zaten hasta bakıcılar, bilgili kadınlar derhal görev alırlar. Ki onlar aynı lisan sahipler. Değişik devletlerin grupları yani, yabancı işçiler, kültür yönünden geri biliniyorlar - Fakat bu memlekette, sağlık hizmetleri için geçicilde olsa, dışardan bir sağlık işçisi getirilmeli. Fakat, iyi bir gaye ile, iyi bir hizmetle olmalıdır.

SISTE: Smålenstgt. 14 er revet

med min kone og to barn. To andre tyrkiske familier og noen husløse nordmenn har gjort det samme i denne gården. Det er en av de tyrkiske fremmedarbeiderne som siden 14. august i år har vært med på å okkupere

en hel leiegård på Vålerengen i Oslo, som sier dette til Klassekampen.

«Jeg så rivinga i Markveien på Grønnerløkka nylig, og fulgte med i hvordan okkupantene der tok opp kampen. Jeg mener det er riktig å okkupere brukbare hus, som skal rives, når boligene er så stor,» fortsetter han.

— Har dere vært på jakt etter bolig lenge?

— «De fleste tyrkiske familier jeg kjenner bor svært dårlig og er hele tida på utkikk etter et bedre sted å bo. Jeg har også vært hos Boligsjefen i Oslo og stilt meg på liste der, men har ikke fått noe hjelp. I tre år bodde jeg her uten familien og prøvde å få tak i leilighet. Til slutt orket jeg ikke mer og hentet dem hit. En kamerat som bor her har 5 unger og en gravid kone i Tyrkia. Han har heller ikke klart å skaf-

fe et skikkelig sted å bo. I de 4 årene han har bodd i Norge har han bare sett dem en kort tid hver sommer.

— Hvordan kom dere i kontakt med Vålerengen Vel, som er ansvarlig for okkupasjonen?

— «En kamerat kjenner formannen i Vel'et og vi fikk vite om det gjennom han. Vi var helt desperate så noe måtte vi gjøre.

— Ved tidligere okkupasjoner, bl.a. på Bjølsen i Oslo, prøvde kommunen å splitte norske og utenlandske boligsøkere, ved å tilby fremmedarbeidere leiligheter som allerede var okkupert av nordmenn. De mislyktes der, men hvordan vil dere stille dere overfor en slik taktikk?

— «Vi går ikke med på at kommunen prøver å splitte folk som er i desperat bolignød. Okkupantene må stå sammen og alle andre boligsøkende må støtte oss.»

Tidlig morgen onsdag 7. desember gikk entreprenøren Trygve Bjerke i samarbeid med politiet til angrep på Smålenstgt. 14. De måtte bryte seg inn i gården ved hjelp av en gravemaskin fordi de ikke klarte å få opp låsen på døra. Okkupantene gjorde passiv motstand, men mot en styrke på 30 politifolk kunne de ikke hindre rivinga. I løpet av kort tid hadde gravemaskinene gjort hjemmet deres om til en ruinhaug.

Trygve Bjerke har planer om å bygge en 4-etasjers betongblokk med leiligheter til 100 000 kr i innskudd og 800 kr. i husleie hver måned på denne tomten. Verken okkupantene eller vanlige folk ellers har råd til å bo i såne dyre boliger.

Men før det kommer så langt vil sikkert tomten ligge brakk eller bli leid ut som parkeringsplass for biler kanskje i flere år. Det skjer nemlig ofte med tomter der huset rives («all hast» over hodet på dem som bor der).

Okkupantene klarte å utsette rivinga i flere måneder og fikk gjort kjent for store deler av Oslos befolkning hvilken boligpolitikk kommunen står for. For hver slik gård de klarer å rive drar befolkninga nye lærdommer. Prøver Bjerke eller noen av hans kolleger seg på nytt vil de for hver gang møte enda sterkere motstand. Det står respekt av okkupantenes uredde handling, men kampen er langt fra slutt.

Dette intervjuet ble tatt kort tid for Smålenstgt. 14 ble revet.

«I fire år bodde vi to familier i en to-roms leilighet i Drammen, og det var fryktelig trangt. Nå har jeg okkupert en leilighet på to rom og kjøkken her i Smålenstgt. 14 på Vålerengen sammen

Den breie støtten okkupantene i Smålenstgt. 14 har fått, er som et slag i trynet på boligspekulanten og eieren av denne gården, Trygve Bjerke, og hans medspillere i bystyret og formannskapet. Bildet er hentet fra et demonstrasjonstog til støtte for okkupasjonen.

HAN STJAL PENGENE VÅRE

— Han stjal pengene våre, sier en ung tyrkisk gutt til Klassekampen. Han var ansatt på en planteskole i Oslo fra september i fjor til han slutta i protest mot behandlinga han og broren fikk. Begynnerlønna var 20 kroner timen, seinere gikk det opp til 25 kroner timen. For overtidarbeid fikk de 20 kroner timen, men det var «skattefritt!»

I de 8–9 månedene jeg arbeidet der tror jeg aldri jeg fikk en riktig lønning. Da vi oppdaget at det ikke stemte og begynte å kontrollere, fikk vi høre at hvis vi ville krangle kunne vi bare slutte. «Gå og finn dere annen jobb hvis dere ikke liker å være her». Det var på vinteren og vi

var redde for å ikke få noe annet arbeid. Vi jobbet ute i hele vinter, samla papir og stabla på bilen i regn og vind. Når vi kom hjem, kunne han komme innom og hente oss ut til å jobbe overtid. Ialt hadde jeg 85 timer overtid fra 25. september til jul.

Men da jeg skulle ha betaling

for denne overtida, kom han med 300 kroner i alt for alle 85 timene! Det skulle liksom være 20 kroner timen skattefritt. Jeg veit at vi hadde så mye overtid, for vi stempla den tida. Jeg ble sint og forlangte å få pengene mine, men da sa han at hvis dere gjør noe som skader meg, så sparker jeg dere, og da kan jeg sende dere tilbake til Tyrkia igjen.

Kom med 1700 kroner, sa jeg, det er overtidspengene våre. Han skjønte at det var alvor, og lovet oss 25 kroner timen hvis vi

ikke meldte ham til politiet. Det var greit, men vi sa at han også skulle la være å ta husleie i fire måneder. Det var iorden for ham. Og du skal gi oss riktig lønn. Det var også iorden.

Slik ga han etter på flere saker, for han var redd. Men 2 uker etter skulle vi ha lønning. Jeg trodde ikke akkurat han ville stjele, så jeg skrev under kvittering. Men da jeg så etter, var det 300 kroner mindre i lønningsposen enn det sto på slippen. Jeg gikk tilbake, men han holdt på at jeg hadde skre-

vet under. Ja, men jeg trodde ikke du stjal, derfor telte jeg ikke. Men det hjalp ikke.

Da hadde vi fått nok. Vi sa ikke at vi skulle søke ny jobb, for da ville vi fått sparken, men jeg lot som jeg var sjuk og fant ny jobb. Vi slutta fire stykker samtidig. Han ble sjølsagt rasende, og sa at vi måtte være i 14 dager til, ellers brøt vi norsk lov. Men vi svarte at det er bare tull — du har alltid sagt at vi kunne ha oss vekk på dagen om vi ikke likte å jobbe her og bare ville krangle.

Han påsto også at han skulle

ha igjen penger for to måneder da vi var i Tyrkia, for da tjente han ikke noe, sa han. Så vi lurte på om han kanskje ikke tjente noe før vi kom og begynte å jobbe der.

Nå er jeg begynt i ny jobb, og der er det fagforening som jeg sjølsagt er med i. Tillitsmannen har sagt at jeg skal gå og melde den forrige sjefen min til likningskontoret. Det er for grovt hvordan kapitalistene tror de kan lure oss bare fordi vi er utenlendinger. Vi må aldri finne oss i slikt.

Sparken eller munnkurv!

(Forts. fra side 16)

Norma Prosjekttilfabrik er en typisk kvinnearbeidsplass med 30-40 ansatte i produksjonen. Den oppsagte arbeideren har vært ansatt ved bedriften i nesten 2 år, og har aldri fått noen klager over det arbeid hun har utført. Men hun har hele tida vært en uredd talsmann for arbeidernes krav om høyere lønn og bedre arbeidsmiljø, og dette har både bedriftsledelsen og klubbformannen og hennes sekretær hatt vanskelig for å svelge.

Lønna på Norma Prosjekttilfabrik ligger lavere enn for andre bedrifter av lignende kategori. Begynnerlønna er rundt 28-29 kroner i timen, og 30 kroner i timen er topplønn! I tillegg er arbeidet slitsomt og møkkete. Sanitærforholda er elendige, det finnes f.eks. ikke en eneste dusj!

Bedriften får større profitt når arbeiderne får lav lønn og det samtidig ikke investeres i elementære velferdstilbud slik som skikkelig garderobe med dusjer for menn og kvinner. Derfor reagerer bedriften sterkt når en opposisjon mot slik undertryk-

king begynner å vokse. For å knuse denne opposisjonen ble en av dem som har gått i spissen for å reise bl.a. lønnskrav sparket.

KLUBBSTYRET LØPER BEDRIFTENS ÆREND

Klubbstyret har hele tida gått på tå hev for bedriftsledelsen. De har samarbeidet om å finne ut hvordan de skulle bli kvitt den plagsomme opposisjonen. Klarest avslørte klubbledelsen seg som bedriftens løpegutter da den gikk rundt til alle arbeiderne med en underskriftsliste som krevde at den kampvillige arbeideren måtte fjernes fra bedriften. Samtidig undersøkte de overfor dem som skrev seg på at der-

som oppsigelsen blei kjent ulovlig i retten, så vil underskrivene bli kjent økonomisk ansvarlig for de tap den oppsagte har pådratt seg i forbindelse med oppsigelsen.

JERN OG METALL IKKE VILLIG TIL Å STØTTE DEN OPPSAGTE.

Da den oppsagte henvendte seg til sitt fagforbund, Jern- og Metall, og spurte distriktssekretær i Oslo, Harry Evjen, om hjelp fra dem, fikk hun til svar at «det kunne han ikke tenke seg!» Ifølge Evjen var oppsigelsen i beste samsvar med «demokratiet» i arbeidslivet, og han insinuerte til og med at hun bare hadde seg sjøl å skyld!

OPPSIGELSEN LEDD I «EN STØRRE KAMPANJE».

Oppsigelsen ved Norma Prosjekttilfabrik er ikke enestående. Arbeidsgiverforeninga (NAF) har flere ganger sendt rundt brev til sine medlemmer og oppfordret dem til å gjøre alt for å holde kampvillige arbeidere unna arbeidsplassene. Tidligere formann i LO, Tor Aspen, er en av dem som har fulgt opp dette med størst iver. Hans tale på kongressen til LO i år er blitt legendarisk. Her gikk han inn for å luke vekk all «ugras» (les: opposisjon) fra fagbevegelsen.

STØTT DEN OPPSAGTE

Den oppsagte arbeideren har reist kampen for å få beholde jobben sin. Oppsigelsen er djupt urettferdig og retter seg i grunnen mot alle arbeidere som krever bedre lønn og skikkelige arbeidsforhold. Derfor er det nødvendig at det reises en brei opinion til støtte for den oppsagte og hennes rett til arbeid. Arbeidsfolk kan ikke godta at arbeidsgiverne skalter og valter med den som de vil. Send støtte til den oppsagte, krev at hun skal få jobben sin tilbake!

Penger og støtteuttalelser kan sendes til: Støttekomiteen for den oppsagte ved A/S Norma Prosjekttilfabrik, Postboks 121, Ankertorget, Oslo 1., Postgiro: 2.30.95.57.

TIDLIGERE ANSATT VED A/S RENVA: Månedslønn på 400 kroner

— Da jeg jobba for A/S Renva fikk jeg ikke utbetalt mer enn 50-60 kr i gjennomsnitt hver måned! Firmaet frister de ansatte med egen leilighet og mange, særlig fremmedarbeidere, er nødt til å ta jobben for å få et sted å bo. Men husleia har firmaet satt

— Hva slags firma er Renva?

— Firmaet er et av de største rengjøringsbyråene i Oslo. Jeg vet ikke akkurat hvor mange ansatte de har, men jeg kan tenke meg at det er rundt 2-300. Veldig mange av dem er jugoslaviske og pakistanske fremmedarbeidere. De har vask av store firmaer som Philips på Majorstua, båtene til Jahre Line, Arbeidsformidlingen på Holbergsplass osv. Jeg vaska på NYCO i Nydalen.

Tjener 15 000 kr pr. måned på arbeidernes boligmangel.

— Firmaet tilbyr arbeidene egen leilighet. Hvorfor gjør de det?

— De har kjøpt opp en rekke leiligheter rundt om i byen, blant annet en hel leiegård i Sunnmøregata 1 på Grünerløkka. Ved at arbeiderne også bor i firmaets leiligheter behandler firmaet de ansatte som om de var slaver. Maken til hoven og arrogant gjeng som den du finner i ledelsen i A/S Renva skal du lete lenge etter. Folk tør ikke protestere fordi de er redde for å miste leiligheten. Dessuten tjener de grove pen-

ger på leilighetene sine. I Sunnmøregata, hvor vi bodde mesteparten av tiden, har vi regna ut at de hver måned fikk inn 15 000 kr i husleie, uten at de bruker et øre til oppussing av gården. I oppgangen flakker malinga av veggene, og i kjelleren er det oversvømmelse med jamne mellomrom. I gården er det omtrent 25 leiligheter og hver av dem har husleie på 600 kr.

— Hva slags leilighet bodde dere i?

— Vi bodde på et rom med en kjøkkenkrok og en liten gang. Tilsammen var det på 15-20 m². Det finnes ikke vask der og toalettet ligger i kjelleren. Det finnes også leiligheter med soverom i den ene gården og da jeg ble gravid spurte vi om å få overta en slik leilighet som akkurat ble tom. Men det var det ikke snakk

om. De trengte den nok til å slavebinde noen andre til firmaet.

— Har du andre eksempler på måten de behandla de ansatte?

— Ja, lønna er elendig. En kamerat av oss som er fremmedarbeider ble sendt til Vor Frues Hospital for å jobbe i oppvasken. Der var det toskift med hardt arbeid, men lønna var ikke mer enn 2 600 kr i måneden.

Dette er Sunnmøregata 1 i Oslo. Her holder firma A/S Renva fremmedarbeidere på husmannskår og tar skyhøy leie for rom på 15-20 kvadratmeter. Foto: Klassekampen.

CHEESE-IN RESTURANT I OSLO:

Marokkaner utvist - slaveforholda fortsetter

14-15 timers arbeidsdag, slavekontrakter, slavelønn, og skattesvik førte til at politiet nylig gikk til razzia hos Walter Hurlen som driver restauranter og hotell ved siden av leiegårder i Oslo. Hurlen har kynisk utnyttet fremmedarbeidere på sine restauranter Cheese Inn i Vikaterassen, Den lille Fondue og White House Bed & Breakfast Hotell på Frogner.

Det som foreløpig er kommet fram er at to fremmedarbeidere har jobbet på restaurantene uten arbeids- eller oppholdstillatelse. Den ene av de to, en marokkaner har nærmest jobba døgnet rundt i flere måneder.

Han fikk utbetalt 2000 kr. i måneden. Den andre, en pakistansk hjelpegutt fikk ti kroner i timen. Det viser seg også at marokkaneren som tidligere har vært utvist har bodd privat innlosjert hos direktør Hurlen på ren slavekontrakt. Politiet understreker at forholda som er avslørt nå ikke er enestående i restaurantverdenen i Oslo.

Det siste vet vi er riktig. Dette er ikke den første avsløringa som kommer. Vi vet også at dette foregår i andre bransjer, som f.eks. rengjøringsbransjen. I denne saken er allerede en fremmedarbeider, marokkaneren, utvist. Samtidig sier politiet til Klassekampen at det ikke er avgjort hvilke tiltak som skal tas overfor arbeidsgiveren direktør Hurlen.

Arbeidsgiveren har plikt til å undersøke om en utlending som søker arbeid har gyldig arbeidstillatelse. Men hva skjer i disse sakene? Umenneskelige arbeidsforhold blir avslørt. Det skrives opp om utnyttning av fremmedarbeidere. Men hvem straffes. Jo, fremmedarbeideren. Han som på grunn av diskriminerende og rasistisk innvandringslov har sett seg nødt til å arbeide under slike forhold blir utvist.

Vi får heller ikke slutt på slike forhold så lenge det er offeret for en råtten innvandringslov og praksis som straffes, mens de som tjener på utbyttinga praktisk talt går fri.

...tjener på utbyttinga praktisk talt går fri.

STUDIESPALTE

The Comintern against Immigration bans

«The communist parties of the imperialist countries, America, Japan, England, Australia and Canada have a duty to not only limit themselves to propagating against the war in the face of the danger that threatens. They must also make the utmost efforts to eliminate the factors that disorganize the workers' movement in their own countries, and which increase the capitalist exploitation of contradictions between peoples and races.

These factors are the problem of immigration and the problem of cheap coloured labour.

The contract system is even today the most advanced method for recruiting coloured labour to the sugar plantations of the South Sea Islands. Workers are brought there from China and India. This fact has caused workers of the imperialist countries to demand that legal regulations against immigration and use of coloured labour be adopted, both in America and Australia. These laws sharpen the contradiction between white and coloured workers, and split and weaken the unity of the workers' movement.

The communist parties of America, Australia and Canada

must carry through an energetic struggle against the laws that prevent immigration. They must make it plain to the proletarian masses of these countries that such laws, while they give life to racial hatred, in the final instance harm the masses themselves.

Capitalists on the other hand desist from such laws in order to make the import of cheap labour possible and force down the wages of white workers by such means. This capitalist intention to launch an attack can be warded off effectively in one way only — the immigrating workers must be recruited into the existing trade unions for white labour. The demand that wages for coloured and white workers must be the same, must be raised. This measure by the communist parties will reveal the plan of the capitalists. At the same time it will show the coloured workers clearly that the international proletariat knows no racial prejudice.»*

*The fourth Congress of the Comintern, 1922, Theses on the Question of the Orient, pt. 7, «The tasks of the proletariat in the pacific countries».

BILDET: Leder i Komintern, Lenin, — taler til russiske arbeidere.

Komintern mot innvandringsstoppen

«De kommunistiske partiene i de imperialistiske landa, Amerika, Japan, England, Australia, Kanada er forpliktet til i lys av den truende faren å ikke bare innskrenke seg til propaganda mot krigen, de må også gjøre alle anstrengelser for å oppheve de faktorer som desorganiserer arbeiderbevegelsen i disse landa og øker kapitalistenes utnyttning av motsetningene mellom folk og raser.

Disse faktorene er innvandringsstoppen og spørsmålet om billig farget arbeidskraft.

Kontraktsystemet utgjør ennå i dag den viktigste metoden for verving av fargete arbeidere til sukkerplantasjene på Sydhavsøyene, dit arbeidere blir fort fra Kina og India. Dette forholdet har fått de imperialistiske landas arbeidere til å kreve innført lovbestemmelser mot innvandringa og mot bruk av farget arbeidskraft, både i Amerika og Australia. Disse lovene skjerper motsetningene mellom hvite og fargete arbeidere og splitter og svekker arbeiderbevegelsens enhet.

De kommunistiske partiene i Amerika, Australia og Kanada må føre en energisk kamp mot lovene som hindrer innvandring, og må klargjøre for de proletariske massene i disse landa at slike lover, samtidig som de understøtter rasehatet, i siste hand skader dem sjøl.

På den andre sida avstår kapitalistene fra lover mot innvandring, for å gjøre importen av billig arbeidskraft mulig og på det viset slå ned lønna til de hvite arbeiderne. Dette opplegget for angrep fra kapitalistenes side kan bare avverges på en måte — de innvandrete arbeiderne må tas opp i de eksisterende fagforeningene for hvite arbeidere. Samtidig må det kreves at de fargede arbeiderne får samme lønn som de hvite arbeiderne. Et slikt skritt fra de kommunistiske partiene kommer til å avsløre kapitalistenes planer og samtidig vise helt tydelig for de fargete arbeiderne, at det internasjonale proletariatet ikke kjenner noen rasefordommer.»

Pakistanske elever med fine utstillinger på Oslo-skoler

Tiltak for å utbre kunnskap om fremmedarbeidernes nasjonale kultur og tradisjoner er viktige for å bekjempe fordommer og styrke enheten mellom fremmedarbeidere og norske arbeidere. Et bra tiltak i så måte er utstillinger av elevarbeider, drakter, servering av mat fra hjemlandet, opplysninger om nasjonale skikker osv. som har vært holdt på flere Oslo-skoler i det siste. Blant de fineste innslaga på utstillingene var de mange fine tegningene og maleriene laga av pakistanske elever. De viste temaer fra livet i Pakistan, tok opp ting vedrørende forholdet mellom det pakistanske og det norske folket osv.

BILDENE: Pakistansk smie med hånddrevet blåsebelg. OVER: Enhet Norge-Pakistan. UNDER: Ploying med okser. HØYRE OVER: Kameler og dromedarer, og HØYRE UNDER: Typisk (!) situasjon for utlendinger i Norge.

De kinesiske kunstnerne som var med i delegasjonen beviste til fulle at kulturen blomstrer i det sosialistiske Kina. Her er de på en konsert i Munchmuseet i Oslo hvor også kjente norske kunstnere som visesangeren Lars Klevstrand og pianisten Kjell Bækkelund deltok.

Kinesisk vennskapsdelegasjon i Norge

En vennskapsdelegasjon fra Folkerepublikken Kina var i perioden 10. - 23. oktober på besøk i Norge. Delegasjonen besøkte byene Trondheim, Bergen, Stavanger og Oslo. De besøkte fabrikker, museer, ordførere, dag-hjem og hadde samtaler med en rekke offentlige personer. I tillegg var besøket lagt opp slik at kineserne skulle få se noe annet

Ketil Krane, formann i Vennskapssambandet Norge-Kina.

enn det offisielle Norge. Derfor ble de invitert hjem til noen som bor i drabantby i Oslo, og de var på besøk hos noen som bor i det saneringstrua boligstrøket Risvollan i Trondheim.

Med i delegasjonen var tre kjente kinesiske kunstnere. Flere steder ble det arrangert konserter hvor kjente norske kunstnere spilte sammen med sine kinesiske venner. Et særdeles vellykket besøk som bidro til å styrke vennskapet mellom folkene i Kina og Norge.

Eritreere viser nasjonal kultur

For fremmedarbeidere og flyktninger, for alle som er nødt til å leve i et fremmed land med fremmed kultur, er det viktig å holde nasjonal kultur ved like. Her ser vi eritreere fra frigjøringsorganisasjonen ELF demonstrere nasjonal eritreisk dans på et arrangement i Oslo.

— VI MÅ JOBBE HARDT FOR Å FØLGE MED

Sier pakistansk elev til Klassekampen

— Jeg har tatt norskundervisning ved Friundervisninga, og snakker ganske bra, men når læreren her ved Oslo tekniske skole begynner å snakke dialekt er det veldig vanskelig å skjønne hva han sier. Dessuten er noen av lærebøkene våre bare på svensk og det har til og med norske elever vanskelig for å forstå. Jeg har allerede gått et år lenger på skolen enn mine norske medelever, og selv om jeg jobber hardt har jeg vanskelig for å holde følge med dem.

Ahmed SARFARAZ er elev ved Oslo Ingeniørskole (Oslo Tekniske skole) og forteller her til Klassekampen om noen av de problemene han har som pakistansk elev ved en norsk skole.

— Vi er tre utlendinger i klassen min. En annen fra Pakistan og en fra Sovjet. Da jeg søkte meg inn på skolen var vi 7 som søkte og bare to som kom inn. De fem andre klarte ikke opptaksprøven i norsk, og dem har jeg ikke sett mer til. De har ikke søkt om opptak seinere.

Det er dumt at de ikke skal få begynne på skolen bare fordi de ikke var flinke nok i norsk. Skolen burde gi et eget tilbud om norskundervisning som kunne erstatte eller komme i tillegg til den du kan få ved friundervisninga.

— Er det ikke noe eget opplegg for utlendinger her ved skolen?

— Nei. Den eneste forskjellen er at vi ikke får norskundervisning i det hele tatt her unnatt i teknisk språk. Det første året er det bare innføringsundervisning i norsk, engelsk, fysikk og matematikk. I de tre siste faga får vi følge undervisninga her, men norsk må vi ta utenfor skolen. Vi får bare avsatt fritid til dette. Jeg har brukt Friundervisninga, men de kan ikke legge opp undervisninga etter hva jeg trenger.

— Hva er galt med Friundervisninga?

— Det er ikke noe galt med Friundervisninga, men de gir bare opplæring i dagligtale. I læ-

rebøkene og undervisninga på skolen er dette ofte for lite. Jeg mener det må være sånn at det er skolene sjøl som legger opp undervisninga i norsk for de utenlandske elevene.

— Du peker på at språket er det største problemet for deg som skoleelev. Mener du dette er et stort problem også for andre, som ikke går på skole?

— Ja, det tror jeg gjelder alle utlendinger. En kamerat av meg har jobba tre år med å feie på en fabrikk, men kan nesten ikke et ord norsk. Da er det umulig å bli kjent med arbeidskameratene. Han er snart 40 år og det er vanskelig for han å begynne helt forfra med å lære seg et nytt språk. Jeg har fulgt med i det som har stått i aviser og vært på fjernsyn om diskriminering av elever på barneskolen. Jeg har aldri merket noe sånt på skolen der jeg går. Jeg tror mye av grunnen til det er at jeg snakker ganske godt norsk.

Inngåelsen av enhetsavtalen mellom ELF og EPLF ble møtt med stor begeistring av alle patrioter i Eritrea. På bildet demonstrerer folk i Dekamere sin oppslutning om avtalen. Foto: Klassekampen.

ERITREA: FRIGJØRINGSKAMPEN FÅR FELLES LEDELSE

De to frigjøringsorganisasjonene ELF og EPLF i Eritrea har gjort et viktig framsteg i kampen for enhet. Representanter for de to organisasjonene møttes 17.-19. oktober i Khartoum og nådde enighet på mange

viktige punkter. Bl.a. ble det besluttet å danne en nasjonal-demokratisk front, å opprette en felles høyre politisk ledelse, å opprette felles militær komite, komite for utenriksforbindelser, økonomisk komite,

informasjonskomite og sosialkomite. Den felles høyere politiske ledelsen er ansvarlig for forberedelser til en enhetskongress. De to frontene har besluttet å fortsette forhandlinger om iverksettinga av beslutningene.

Committee for Democratic Rights in India founded in Oslo

Sunday, 27th November, the Committee for Democratic Rights in India was founded. Both Indians, other foreign workers and Norwegians were present when this important committee was established.

The meeting was led by Dr. Guha.

THE JANATA-REGIME

During the Indira Gandhi-regime the Indian people had to face fascism. The emergency that was imposed in June 1975, withdrew all democratic rights. The persecution of oppositionals was tremendous, and thousands

and thousands were sent to jail where they suffered the most barbarous treatment and torture.

Before they were elected, the Janata-regime made a lot of propaganda for the restoration of democratic rights in India. They

promised to release all political prisoners, but there are still more than 10 000 political prisoners in jail.

The Janata-regime has talked a lot, but they don't care to fulfil their promises. India is still ru-

led by feudal lords and reactionaries.

People cannot remain idle in such a situation, said one of the speakers at the meeting. We must protest and oppose the brutal oppression.

NORWEGIAN PRESS FAVOURED GANDHI

During Indira Gandhi's regime thousands of people were murdered by the police. But also under the Janata-government people are killed by the police forces. «CPM», the ruling party in West-Bengal also promised to release all political prisoners. But still many revolutionaries are in jail.

Norwegian Press has published very little about these conditions. During the Gandhi-regime, the Norwegian Press favoured her and did not mention much about the severe and brutal oppression the Gandhi-regime put forward.

Dr. Guha offered Aftenposten articles about the situation in India when he arrived in Norway. He was told by the chief editor for the foreign section, Bjørn Helmar, that he would get 400 kroner only if he wrote anti-communist articles.

THE COMMITTEE MUST SPREAD INFORMATION

It was said during the meeting that the committee also wants to express solidarity with the peoples in the rest of Asia, Africa and Latin America. But the main purpose will be to spread information about what happened in India under Gandhi-fascism, and what is going on

now. The committee will protest against aggression and oppression in India, and work for the restoration of democratic rights.

The committee will publish a monthly bulletin, launch a signature campaign, hold mass meetings and collect money.

THE MEETING ADOPTED A RESOLUTION

The meeting adopted a resolution to be sent to the Indian government:

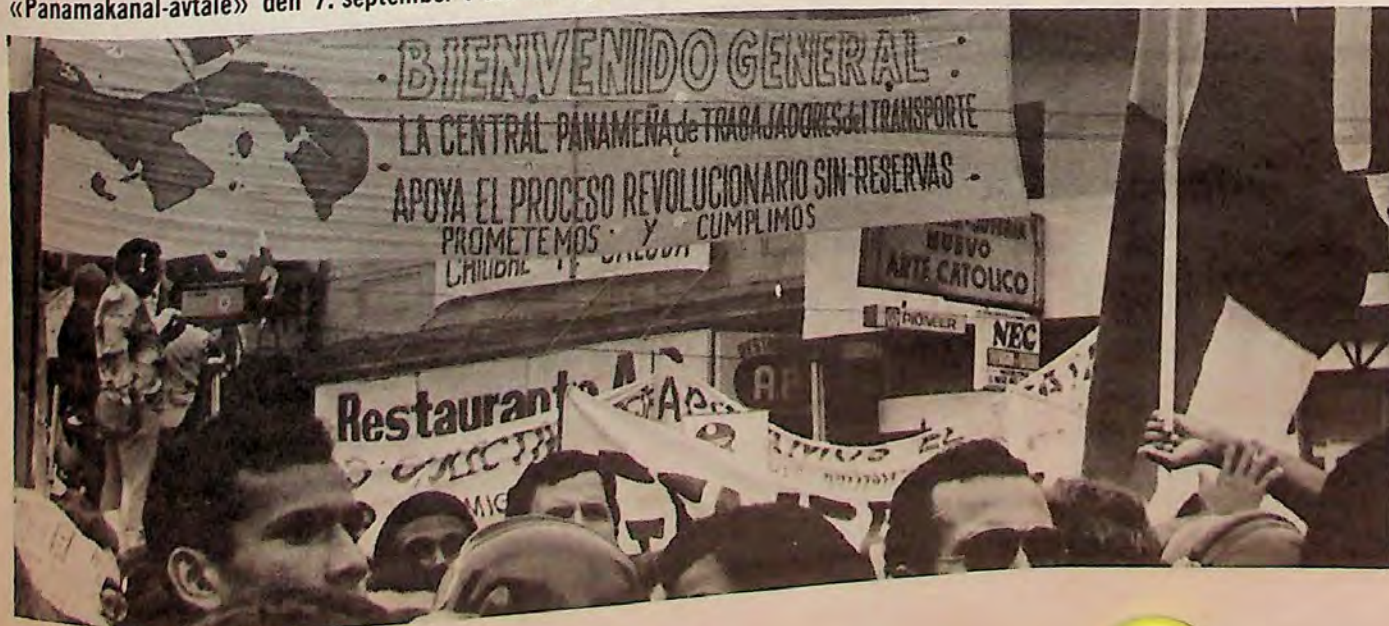
The Committee for Democratic Rights in India, established in Oslo, Norway, hereby passes a resolution asking the government of India to:

- 1) Release all political prisoners languishing in Indian jails. We also oppose discrimination and imprisonment of the Naga and Mizo peoples as well.
- 2) Withdraw all restrictive laws including MISA (maintenance of internal security act) and DIR (Defence of India Rules) that infringes the freedom of political and democratic activities in India.
- 3) Commute the death sentences on all political prisoners.
- 4) Stop prosecuting the political prisoners with criminal charges.
- 5) Punish those guilty of committing torture and murders of political prisoners inside and outside the prison.
- 6) End all repressions including the pending arrest orders.
- 7) Restore all democratic rights. Prevent the possibilities of another emergency such as was imposed during June 1975.

PANAMA: FOLKET FEIRER DEN NYE KANALAVTALEN

(Hsinhua): Gjennom langvarig kamp har folket i Panama endelig presset den amerikanske regjeringa til å undertegne en ny «Panamakanal-avtale» den 7. september i år. Den nye avtalen

annullerte den ulikeverdige «Panama—USA-avtalen» som var påtvunget folket i Panama av De forente Stater. På bildet: Folk i Panama feirer seieren med flagg og paroler.

BARBRO BAKKEN, FREMMEDARBEIDERKONTORET SÆRKONTOR ER INGEN

— Vi må diskutere hvor lenge denne midlertidige ordningen skal fortsette. Vi er redde for å opprette en varig særordning. Fremmedarbeiderkontoret må ikke bli noe som liksom erstatter vanlige sosialkontor og helsestasjoner, sier Barbro Bakken til Klassekampen.

Barbro Bakken leder sosialtjenesten ved Fremmedarbeiderkontoret i Oslo, som er en helse- og sosialtjeneste spesielt for fremmedarbeidere. Kommunen har drevet kontoret siden 1975.

BILDET: Interiør fra Fremmedarbeiderkontoret. Foto: Klassekampen.

— At kontoret har rutinemessig bruk av tolk og kunnskaper om innvandrernes rettigheter betyr bedre hjelp. Men trengs et særskilt kontor for å sikre dette?

Barbro Bakken:

— Vi forsøker å overføre saker til de vanlige kontorene, særlig ting som strekker seg over tid. Faren ved et særkontor er at alle vil henvise fremmedarbeiderne hit. Vi kan aldri dekke hele området den vanlige helse- og sosialtjenesten omfatter, og resultatet blir i virkeligheten et dårligere tilbud for fremmedarbeiderne.

ISOLERER INNVANDRERNE

Dessuten virker et særkontor isolerende. Mange kvinner som kommer hit til helsestasjonen har lite kontakt ellers og syns det er fint å treffe andre her. Men de blir fortsatt isolert fra norske kvinner, som de ville treffe på en vanlig helsestasjon, sier Barbro Bakken.

— En av fordelene her er vel at dere skaffer tolk?

— Vi bruker tolker fra den offentlige tolketjenesten, men det kan alle andre også gjøre. Vi gjør det mer enn andre fordi vi kjenner den og er vant til å bruke tolk, det krever øvelse om en skal ha full nytte av det. Det er for få tolker, og det er ikke noe utdanningstilbud til dem — det er ikke nok å kunne to språk for å bli god tolk. Det er og en svakhet at tolkene bare kan brukes i vanlig kontortid.

Det er i dag liten etterspørsel etter tolker, selv om det ikke er nok av dem, tvert imot. Tolketjenesten er lite kjent, og mange som burde bruke tolk, gjør det ikke. Store sykehus burde ha egne tolker. Likevel: alle problemer løses ikke med tolk heller, samme hvor god tolken er.

— Hva med helsepersonell fra heimlanda til de ulike innvandrerguppene?

— Det ville nok vært en god hjelp i mange situasjoner. Men de måtte i så fall gå inn i vanlige stillinger her, og ikke bli

BILDET: Barbro Bakken leder sosialtjenesten ved Fremmedarbeiderkontoret i Oslo. Foto: Klassekampen.

«fremmedarbeider-leger» eller «fremmedarbeider-sjuepleiere». Det er allerede endel utenlandske helsearbeidere her i landet, og noen andre som er interessert i å ta den nødvendige utdanninga her.

— Du er kritisk til særordninger. Men det er stadig slik at den vanlige helse- og sosialtjenesten gir dårlig tilbud til innvandrere. Problemene er enda større der det ikke engang fins offentlig tolketjeneste.

— Vi må likevel ikke opprette flere særkontor, det er ingen linje for løsning. Hensikten med dette kontoret var å samle erfaringer for å gjøre det øvrige helseapparatet bedre rustet. Hittil har vi ikke hatt krefter til virkelig å samle og overføre erfaringene våre til den vanlige

helsetjenesten, selv om noe er gjort. Vi trenger en plan for å sikre at erfaringene kommer til nytte. Fremmedarbeidernes problemer er ikke så spesielle at de krever noen varig særordning, det er vanlige menneskelige problemer og særordninger virker bare diskriminerende.

MANGLENE I HELSEVESENET RAMMER ALLE

At språkvansker og bruk av tolk krever tid er ingen grunn til å opprette særkontor. Norske vil også gjerne ha lengre tid hos leger og sosialkontor. Tidspress og arbeidspress i helsevesenet går like mye ut over alle. Det er problemer som har med tilgangen på penger og arbeidskraft å gjøre for hele helsevesenet, slutter Barbro Bakken.

SUMMARY:

On these pages we will take up some aspects regarding the health and social services for foreign workers.

We have talked to Barbro Bakken who is the leader for the social services at the Office for Foreign Workers (Oslo Helserådets Fremmedarbeiderkontor). This is a special service for foreign workers.

In spite of the fact that the ordinary health service often gives a poor service to immigrants, specially because of the lack of translation she is sceptical of the type of special arrangement this office represents. A special service isolates foreign workers. Another danger with a special service is that everyone will send foreign workers there and the result may be a worse service for them. The Foreign worker office uses translators from the government translation service. Education openings for translators do not exist. She thinks that the large hospitals should have their own translators. A report from the Health Ministry shows that a Moroccan woman was sent home when her case became too difficult for the Norwegian Health Authorities to cope with. The hospital did not procure a translator.

An elderly man from Turkey worked hard in Norway for 8 years. He was certified as sick by the company doctor, without being examined. Instead of trying to find out what was the matter with him he was advised by his doctor to take a trip to his homeland. In spite of the fact that he hardly spoke Norwegian no translator was procured, neither whilst he attended the company doctor nor later when he was in hospital for a period of 3 months. He has 6 children to support in Turkey, but he was refused disablement pension and given the minimum social benefit which was far less than he was entitled to.

Roar Madsen who is responsible for the translator service at «The Information and Contact Service Office for Foreigners», says that the office was started as a service for foreign workers. Today it is mainly used by civil servant offices and not by foreign workers.

The translation service includes translation to Urdu, Serbo-Croat, Arabic, Spanish. The translator service is very limited in that one can only get translators in the various languages at certain times and only on certain days.

TOLKETJENESTEN DÅ

— Tolketjenesten ble i sin tid opprettet som et servicetiltak for fremmedarbeidere. Men i dag får vi nesten bare henvendelser fra offentlige kontorer og etater. Det forekommer nesten ikke at fremmedarbeidere henvender seg direkte til oss. Dette sier Roar Madsen, ansvarlig for tolketjenesten ved «Servicekontoret for utlendinger med informasjon og formidling» til Klassekampen.

— Hva omfatter denne såkalte prøveordningen?

— Ordningen gjelder bare for Oslo og Akershus og har nå vært i drift siden 1 juni i fjor. I øyeblikket har vi kontakt med 6 tolker og er i ferd med å knytte til oss en syvende. Av disse behersker 2 urdu, 1 serbo-kroatisk, 1 arabisk, 1 spansk og 1 tyrkisk. Med unntak for den spanske tolken er dette deres morsmål.

— Når kan så denne tjenesten benyttes?

— Vi har ingen tolketjeneste utenom vanlig kontortid. Det vil si at de to urdu-tolkene er tilgjengelig fra mandag til fredag mellom klokka 8.00 og 15.45 dersom de ikke er ute på annet oppdrag. De øvrige har vi bare opprettet spesielle avtaler med. De har beskjed om å være i nærheten av telefon og være disponible

hver mandag, onsdag og fredag mellom klokka 9 og 12.

— Har det ikke vært behov for beredskap døgnet rundt?

— Hittil har det ikke vært behov. Jeg vet at enkelte sykehus blant annet Legevakta og Røde Kors har kontakt med egne tolker. Det er mulig at disse tar på seg oppdrag ved øyeblikkelig hjelp og liknende. I hvertfall har ikke vi merket noe slikt behov.

— Har tjenesten etter din mening fungert bra nok?

— Nei, målsettingene våre er langt fra nådd. Som det er nå kommer alle henvendelsene fra offentlige kontorer — helseråd, sykehus og liknende. Fremmedarbeiderne sjøl bruker den ikke.

Vi får så og si ingen henvendelser fra fremmedarbeidere slik meningen var. Det kan skyldes dårlig informasjon, men om det finnes andre årsaker er vanskelig for oss å si.

— Eksisterer det planer om å utvide eller forbedre ordningen?

— Vi har gitt ut en informasjonsbrosjyre, og skal gi ut nok en. Ellers har det vært drøftet å få den nåværende ordning inn i fastere former. Det er foreløpig uklart hvordan tolketjenesten vil bli utover landet, men det har vært drøftet å legge den til de kommunale informasjonskontorene for utlendinger da gjennom støttetiltak til kommunene.

SENDT TIL MAROKKO FORDI HUN VAR SYK

Personalet skjønte ikke hva hun sa

Det gjelder en marokkansk kvinne gift med en marokkansk mann. De har 2 barn sammen. Kvinnen

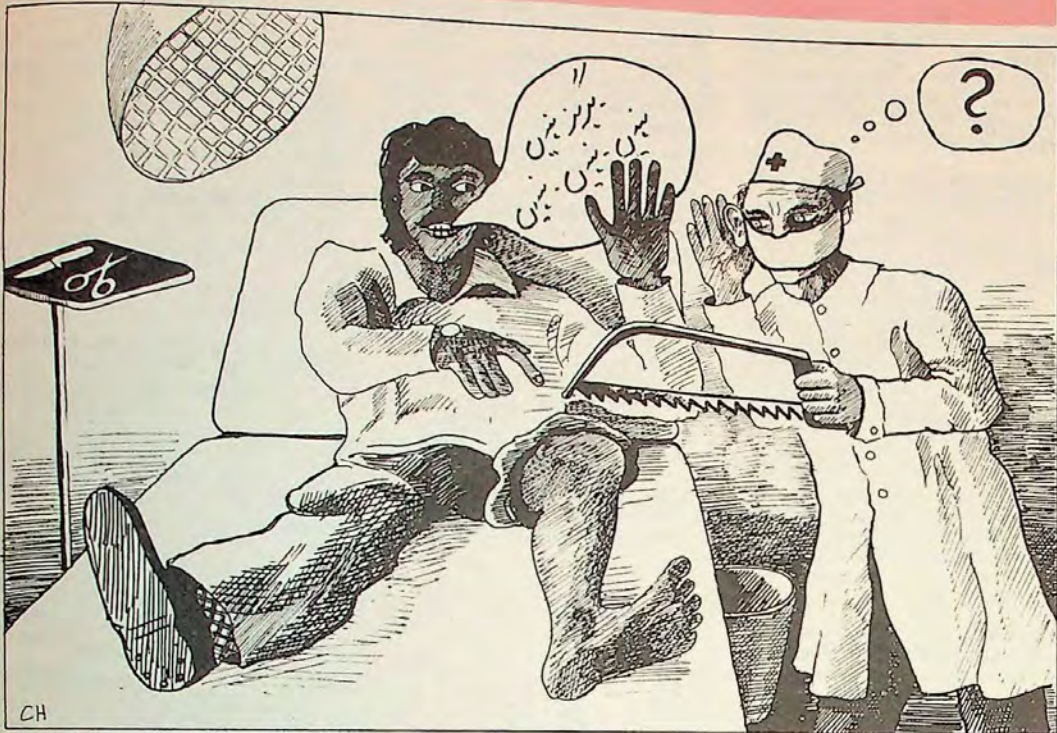
kan ikke norsk. Det kom til familieproblemer og slagsmål i familien. Hun ble på grunn av dette sendt til Me-

nighetssøsterhjemmet. Språk — problemene var der store. Hun forsto ikke hva de sa eller hva som

skjedde. Hun skrek og personalet ble da aggressive og bandt henne til sykesengen. De fant ikke på å tilkalle tolk. Det påstas videre at personalet slo henne. Hun ble etter en stund overført til et annet sykehus fordi hun da blødde fra magesekken. Det ble da besluttet å sende henne tilbake til Marokko ifølge med helsepersonell fra Norge på turen. Mannen og barna fulgte også med på turen, men skulle tilbake til Norge igjen. Det er utvilsomt at den marokkanske damen ville hatt meget bedre sjanser i Norge. Allikevel ble denne lettvinne løsningen valgt.

(Rapport fra Helsedirektoratet, L. Efskind.)

ET: ØSNING

— Nei, nei, NEI!! Ikke det beinet!

BLI IKKE SJUK!

En mager, litt eldre mann fra Tyrkia forteller at han har jobbet i Norge i 8 år. Nå er han arbeidsufør, og får 150 kroner uka fra sosialkontoret. Han har søkt om halv uførepensjon, men det er avslått. Han har familie hjemme i Tyrkia, seks barn som er avhengig av det han kan tjene. I 3 måneder lå han på sjukehus mens uføresaka hans ble behandlet. Han snakker nesten ikke norsk, bare tyrkisk. Sjukehuset skaffet ikke tolk. Tre ganger på de tre månedene han lå der kom en annen tyrker innom. Den var all tolkehjelpen han fikk. Nå har han gått 14 måneder ufør. Etter 12 måneder fikk han ikke mer

penger, og ble henvist til sosialkontoret. «Hva skal jeg nå sende hjem til Tyrkia?»

— Jeg var helt frisk da jeg kom hit, forteller han. Jeg har hatt tungt arbeid her i åtte år og jeg har betalt skatt i Norge. Men når jeg blir sjuk blir jeg sendt til sosialkontoret.

Det starta med at jeg fikk vondt i ryggen etter et tungt løft på jobben. Bedriftslegen sjukemeldte meg, men uten å undersøke meg først. Jeg kunne ikke forklare han noe heller for jeg kan ikke mye norsk. Men han kunne vel ikke vite hva som var galt uten å undersøke. Han sa at det kanskje var bra for meg å

reise heim til Tyrkia. Jeg var heime i 3 måneder, og legen tok røntgenbilde av ryggen min. Han sa noe hadde forskjøvet seg i ryggen. Men det kunne de vel ha funnet ut her i Norge også hvis de hadde undersøkt.

På sjukehuset lå jeg på samme rom som en norsk arbeider. Han fikk trygd, men ikke jeg. Jeg har arbeidet og betalt skatt som han. Men jeg er utlending.

Vårt spørsmål er: Hvorfor bruker ikke norske sykehus profesjonelle tolker i slike saker. Anser Rikstrygdeverket at mannens søknad om uføretrygd er forsvarlig behandla på denne måten?

LIG UTBYGD

Antallet tolker ville være helt utilstrekkelig dersom institusjoner som Legevakta systematisk anvender tolk, og tolketjenesten ble brukt av fremmedarbeiderne sjøl. Foto: Klassekampen.

Fra den sosialistiske oktoberrevolusjonen i Russland 1917. Under bolsjevikpartiets og Lenins ledelse gjorde den russiske arbeiderklassen opprør. Tsarveldet ble knust og proletariatets diktatur opprettet. I dag, etter kontrarevolusjonen i 50-åra, er Sovjetunionen et fascistisk diktatur under ledelse av et nytt borgerskap med Bresjnev & co i spissen.

OKTOBERREVOLUSJONEN 60 ÅR

Dramatisk innslag fra festmetet i Oslo.

Fra metet i Trondheim.

RÅD & RETT

innsenderspalte for spørsmål om helse, jus og sosiale problemer

I denne spalta svarer vi på spørsmål om helse, jus, økonomiske og sosiale rettigheter, boligproblemer og arbeidsforhold. Den norske utgave av Klassekampen har ei tilsvarende spalte. Hvis du vil ha svar privat, så send med adresse og frimerke. Skriv til Klassekampen, Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5. Vi vil forsøke å trykke svaret på samme språk som du bruker i spørsmålet.

In this column we shall answer questions on health, law, financial and social rights, housing problems and working conditions. The Norwegian edition of Klassekampen has a corresponding column. If you wish a private answer, enclose a stamped addressed envelope. Write to: Klassekampen, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5. We shall try to print the answer in the same language as is used in the question.

SAVJET I PRAVO

Na ovom mjestu odgovaramo na pitanja zdravstvenog, pravnog, ekonomskog i socijalnog karaktera; problematika stanovanja i radni odnosi. Ako želite da ti na postavljena pitanja odgovorimo privatno, onda pošaljite adresu i jednu marku. Pišite: KLASNOJ BORBI, KLASSEKAMPEN Boks 2046, Grünerløkka Oslo 5.

آپ کے مسائل

ہم اس کام میں محنت - تاوان - مال و ساری حقوق - رہائی سائل اور کام کے بارے میں مختلف سوالات کا جواب دیں گے۔ کلاسہ کامپن کے کارکنوں کے مسائل میں بھی اس نوعیت کا ایک کام کرتا ہے اگر آپ چاہتے ہیں کہ آپ کو جواب بھی ملے دیا جائے تو اپنا مکمل پتہ بعد ذکر نمبر درج کیجئے ہم آپ کا جواب اس زمانہ میں شائع کرنے کی کوشش کریں گے جس میں آپ کا سوال ہوگا۔

ہمیں درج ذیل پتہ پر لکھئے۔
KLASSEKAMPEN, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

في هذا الجزء سوف نجاب على الأسئلة عن الحالة الصحية و القانونية والحالة المالية و الحقوق الاجتماعية في حريده المراع الديق التروبي يوجد جزء خاص للمراسلة اذا كنت تريد توثيقا خاصة ارسال السؤال وكذلك طرف مكتوب عليه عنوانك وعلمه تايريد اكتب الى

KLASSEKAMPEN, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5.

بصرف ناول ان نرسل الجواب ينقل لفة السؤال

Bu situnda biz, saglik, kanunlar, mali ve sosyal haklar, ev ve calisma problemleri uzerindeki sorulara cevaplar verecegiz. Sinf-Kaygasi dergisi Norveç baskisinin bir haberlesme sitini vardir. Eger, shahi bir cevap isterseñiz, mektubunuzun içine ayrıca adresi yazilmis, pullu bir zarf koymayı unutmayınız. Mektuplarnızı şu adrese yazınız: KLASSEKAMPEN, boks 2046, Grünerløkka, Oslo 5. Cevaplarımızı, mektubun yazıldığı dilde vermeye çalışacağız.

VANLIG SKATT FOR FREMMEDARBEIDERE ORDINARY TAXES FOR FOREIGN WORKERS

Kjære Regina, kan du fortelle meg etter hvilke regler utenlandske arbeidere blir skattlagt. Jeg har blant annet hørt at utenlandske arbeidere ofte får mindre skatt enn de norske arbeidskameratene på samme bedrift enda de tjener akkurat det samme. Kan dette stemme?
«Nysgjerrig»

UTENLANDSKE OG NORSKE ARBEIDERE SKATTES LIKT

I prinsippet skattes utenlandske arbeidere likt med norske statsborgere. Men folk har forskjellige fradrag de kan trekke fra i skatten eller inntekten alt etter som de er gift, har barn de forsørger m.m. Derfor kan folk som tjener det samme ha forskjellig skatt.

Før (til og med 1976) ble arbeidstakere som oppholdt seg i Norge mindre enn 6 måneder skatta etter særskilte regler. De fikk blant annet ikke klassefradrag.

KRAV PÅ KLASSE-, MINSTE- OG OPPGJØRSFRADRA

I dag er disse reglene endret og disse arbeidstakerne har nå krav på:

— forholdsmessig klassefradrag. Hvis oppholdet for eksempel har vært i 4 måneder og 10 dager har en derfor krav på 5/12's klassefradrag.

* Klassefradrag er et fradrag du har krav på i inntekten. Det fins i dag to klasser. Grovt sagt kan en si at de som ikke har noen å forsørge er i klasse 1 og de som har forsøringsplikt er i klasse 2. Klassefradraget var i 1976 på

kr. 5 000 i klasse 1 og på kr. 10 000 i klasse 2.

— minstebradrag og oppgjørfradrag. Den tidligere regelen om et fradrag på 12% er falt bort.

* Minstebradrag utgjør 10% av bruttolønnen

* Oppgjørfradrag utgjør 4% av inntekten og var i 1976 på minimum kr. 400 og på maksimum kr. 700.

FRADRA FOR FORSØRGINGSPLIKT I HJEMLANDET

I dag kan utenlandske arbeidere som forsørger familie i hjemlandet få fradrag i inntekten for penger de sender hjem. Vanligvis er det et fradrag på kr. 3000 pr. barn. For ektefelle i hjemlandet får en vanlig klassefradrag.

MINDE SKATT VED FEILTAGELSE

Skatteprosenten beregnes enten ut fra forrige års inntekt, eller den inntekt man tror man kommer til å ha. Det hender derfor ofte at en utenlandsk arbeider den første tiden han er i Norge får feil skatteprosent. Han kan komme til å betale for mye eller for lite skatt. Dette reguleres ved at han ved neste års skatteoppgjør enten må betale eller får penger igjen.

MISTENKSOMHET OVERFOR UTLANDINGER

Det er en utbredt misforståelse at utenlandske arbeidere betaler mindre skatt enn norske arbeidere. Det er viktig at folk slår tilbake slike påstander slik at myten om at norske myndigheter syr puter under armene på fremmedarbeiderne blir avslørt.

Regina

Dear Regina,

Can you tell me which tax regulations apply for foreign workers. I've heard among other things that foreign workers pay less tax than Norwegian workers even although they work in the same factory and earn the same. Is this correct?

«Curious»

FOREIGN AND NORWEGIAN WORKERS PAY THE SAME TAX

In principle foreign workers pay the same tax as Norwegian citizens. But people have different allowances which they can deduct from their tax or their income according to whether they are married, have children they support etc. Therefore people who earn the same can have different tax.

Previously (up until and including 1976) employees who were resident in Norway for less than 6 months were taxed according to special regulations. Among other things they were not allowed a status deduction (klassefradrag).

STATUS, MINIMUM AND RE-ADJUSTMENT LAIMS (Krav på klasse-, minste-, og oppgjørfradrag)

These regulations have now been changed and these workers can now claim:

— Proportional status deduction (klassefradrag). If the residence has been for 4 months and 10 days, one can claim 5/12's status deduction.

* Status deduction (klassefradrag) is a deduction which you can claim from your wages. There are two status. Roughly speaking one can say that if you

have no dependants you are classified in status 1 and those who have dependants are classified in status 2. The status deduction in 1976 was 5 000 kroner in status 1 and 10 000 in status 2.

— Minimum deduction (minstebradrag) and re-adjustment deduction (oppgjørfradrag). The previous regulations on a 12% deduction is no longer applicable.

Minimum deduction (minstebradrag) amounts to 10% of the gross wages.

* re-adjustment deduction (oppgjørfradrag) amounts to 4% of the income and was in 1976 400 kroner minimum and 700 kroner maximum.

DEDUCTIONS FOR DEPENDANTS IN HOME COUNTRY

Today foreign workers who support their families in their home country are eligible for a deduction in their wages for the money they send home. Normal-

ly it is a deduction of 3 000 kroner per child. Deduction for spouse comes under the normal status deduction (klassefradrag).

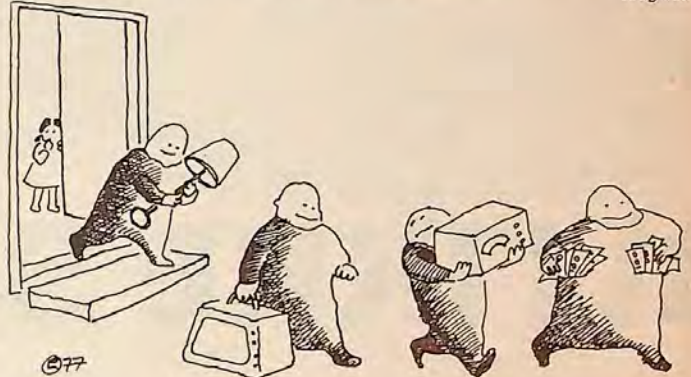
LESS TAX DUE

TO MISCALCULATION
The tax percent is estimated either from the previous year's income, or from the income one expects to have. It often happens therefore that a foreign worker is given the wrong tax percent for the first period he is in Norway. He can either pay too much or too little tax. This is regulated in the following year's re-adjustment when he either has to pay or get money back.

SUSPICION OF FOREIGNERS

There is considerable misunderstanding that foreign workers pay less tax than Norwegian workers. It is important that people reject such assertions such as the myth that Norwegian authorities cushion the foreign workers.

Regina

Art etter

HUSEIEREN FLÅR OSS THE LANDLORD IS FLEEING US

«Vi er en del fremmedarbeiderfamilier som bor i en gammel leiegård på østkanten i Oslo. Noen av oss måtte betale innskudd på 50 000 for å få leiekontrakt, andre av oss leier møblert, og betaler ikke innskudd.

De som leier møblert betaler 700–800 kr. pr. mnd. for ett rom og kjøkken. De som har betalt innskudd betaler bare ca. kr. 100 pr. mnd. for tilsvarende leieforhold, men de bor jo allikevel svært dyrt, for de må betale renter på lån til innskuddene, og utleier betaler ikke renter til leieboerne. Nå lurer vi på om det er slik at eiere av gamle leiegårder kan bestemme leievilkår slik uten videre, eller om det er mulig for leieboere å henvende seg noe sted og eventuelt få kontrollert innskudd og leias størrelse.»
To lesere i Oslo

Svar: Det finnes en lov, husleiereguleringsloven. Den sier at for leiegårder som er bygget før 8. april 1940 skal leien fastsettes av offentlig myndighet. Loven sier også at det er straffbart å ta høyere leie enn den fastsatte.

Det dere forteller viser klart at utleier (gårdeieren) ikke har fulgt reglene. Dere kan klage og det bør dere gjøre. De av dere som leier møblert med høy leie, kan få fastsatt en lavere leie ved å klage til prisenmda. Oslo Prisenmda holder til i Oscarsgt. 30.

De som leier umøblert, og betaler lavere leie kan kreve 7% rente av innskuddet. Hvis dere ikke får det kan dere klage til prisenmda. Renta som blir fastsatt kan trekkes fra i husleia.

Det er også viktig å være klar over at hvis Prisenmda er enig i at dere har betalt for mye i husleie, kan dere få tilbakebetalt det dere har betalt for mye.

Huseieren kan ikke si dere opp på grunn av at dere tar opp slike krav. Huseieren eller utleieren kan derimot straffes hvis han

tar høyere leie enn den fastsatte. Det må da anmeldes til politiet.

De som har betalt innskudd kan også kreve dette tilbakebetalt, dersom pengene er blitt brukt til annet enn nedbetaling av gjeld på gården, eller til oppussing. Dersom lånet er brukt til lovlige formål, skal utleier utstede obligasjon på beløpet, som skal gi sikkerhet innenfor 90% av eiendommens verdi. Dette betyr at dersom gården for eksempel er taksert til 300 000 kroner skal obligasjonsbeløpet og lånegjeld på eiendommen som har sikkerhet for obligasjonen, ikke overstige 270 000 kroner. Disse reglene blir nesten aldri fulgt av utleierne og hvis dette skal tas opp bør man skaffe seg advokat.

Selv om loven er klar på de punktene vi har tatt opp, kan det være nødvendig med advokat-hjelp. Når det gjelder Oslo kan dere få hjelp hos Juss Buss, som har kontor i Fremmedarbeiderforeningens lokaler, Schultzgt. 1. Telefon: 33 61 51.

«We are a number of families of foreign workers who live in an old apartment building in the eastend of Oslo.

Some of us have had to pay key-money amounting to 50 000 kroner in order to obtain a tenancy, others rent furnished apartments and are not liable for key-money.

Those who rent furnished pay 700/800 kroner per month for one room and kitchen. Those who have paid key-money pay only about 100 kroner a month for similar accommodation but they still have very high living costs, because they have to pay interest on the loan they have had to take up for the key-money, and the house owner doesn't pay interest on this to the tenants. What we want to know is, can the owner of an old apartment building demand any kind of rent contract

he likes, or is there anywhere tenants can go and get help in enforcing some sort of rent control?

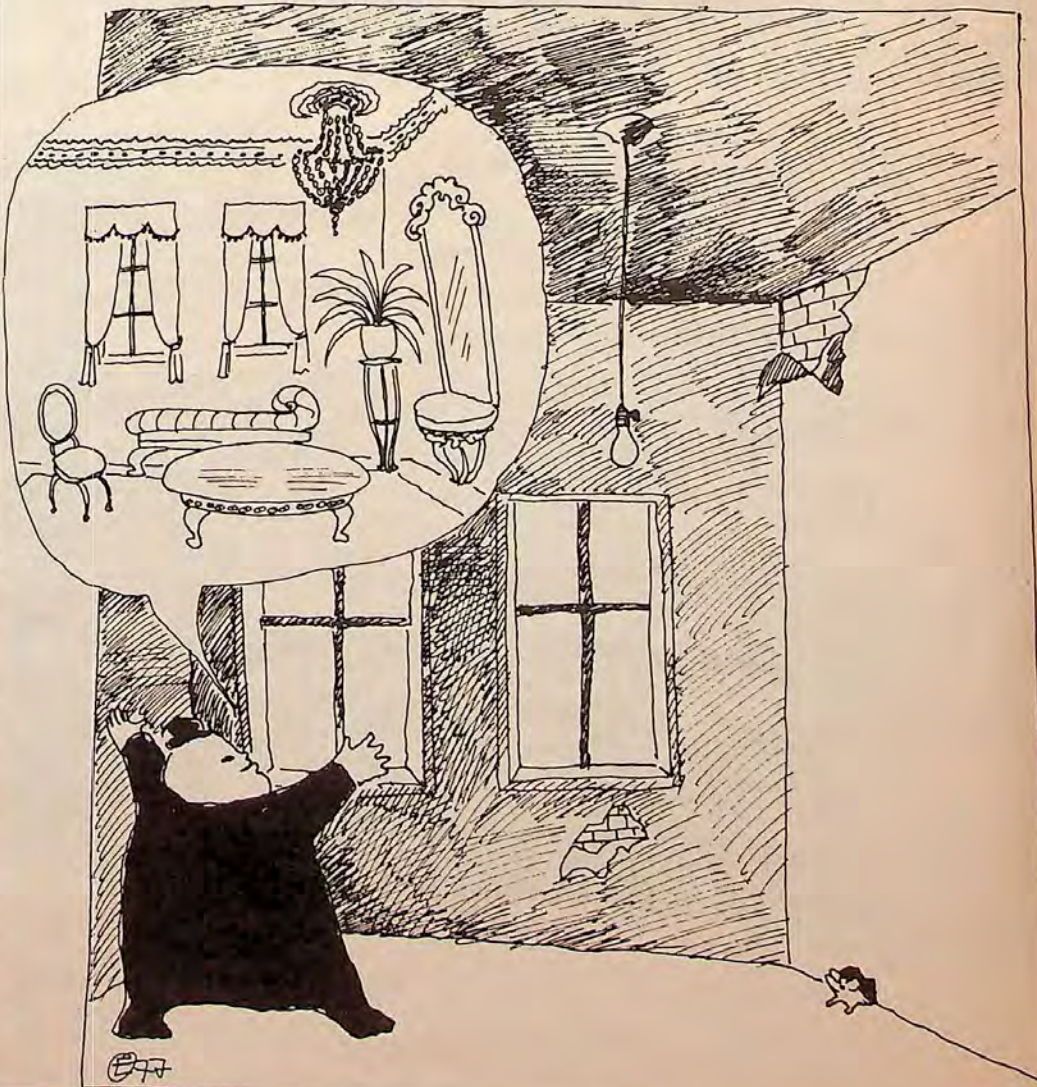
Two Oslo readers

Reply: There is a Rent Control Act. It states that the rents are to be fixed by the authorities in all buildings built before 8th April 1940. The law states that it

is an offence to take a higher rent than that which is decided on by the authorities.

The circumstances you descri-

Forts, side 11

Når VG og Oddvar Nordli er «bekymra» over rasisme When VG and Oddvar Nordli are worried about racism

De som leser norske aviser veit at det norske borgerskapet nylig har «oppdaget» at det fins rasisme i Norge. Atskillige spaltetre har utgitt hykleriske betraktninger om hvor ille det er at skolebarn og arbeidfolk har rasistiske ideer. Kloakkorganet VG - som aldri ellers lar sjansen gå fra seg til billig hets mot utlendinger - er bekymret for skolebarna. NRK lager programmer som framstiller det som om norsk ungdom er rasistisk og hykler forferdelse over det. Oddvar Nordli taler på speiderstevner med «opprørthet» og «bekymring» om holdninga til fremmedarbeidere.

Denne forestillinga er tre-dobbelthylersk.

• For det første har regjering og presse i lang, lang tid vært fullstendig klar over at rasistiske ideer fins i Norge.

• For det andre er det nettopp borgerskapets og regjerings politikk som har lagt grunnlaget for disse tingene.

• For det tredje virker publisiteten om den angivelige rasismen hos norsk ungdom og norske arbeidfolk stikk imot det som framstilles som hensikten med den: den gjør det lovlig og «legitimt» å være rasist. Fordi søkelyset ikke rettes mot årsakene og de ansvarlige er det som skriveriene om hjemmehenning og skatte-snyteri: den eneste konklusjonen en kan trekke er at «alle gjør det jo, så det kan ikke være så farlig».

Det virkelige grunnlaget for rasismen og de virkelige giftspredere av rasistisk ideologi går skuddfri - det er den samme regjering og det samme borgerskap som nå hykler «bekymring».

Årsakene til at rasistisk ideologi og fremmedhat kan spre seg i deler av det norske folket er borgerskapets og regjeringas politikk og propaganda i fremmedarbeider-spørsmålet gjennom flere år. Innvandringsstoppen og propagandaen for den framstiller utenlandske arbeidere som et

problem for Norge, - noe det gjelder å ha minst mulig av. Det framstilles som veldedighet at de fremmedarbeiderne som er her har fått komme, mens realiteten er at Norge og det norske borgerskapet tjener enormt på import av billig og ferdigutdanna arbeidskraft i sin beste alder.

Borgerskapet og pressa bruker ulike metoder nettopp til å framstille rasisme og fremmedhat i den norske befolkninga:

• Diskriminering mht. jobb, bolig, sosiale rettigheter m.m. fremmer inntrykk av fremmedarbeidere som mindreverdige mennesker, bare egna til å gjøre drittarbeid og bo i slumkvarter.

• Skjennmalinga av myndighetenes særordninger for fremmedarbeidere skaper samtidig inntrykk av at

fremmedarbeiderne slipper skatt, får billig bolig og sosialstønad og - kort sagt - er privilegerte.

• Pressa propaganderer at innvandrerne er grunnen til arbeidsløshet.

• Regjeringa skaper gjennom innvandringsstoppen, visumtvang med returvisum for pakistane og inntrykk av at fremmedarbeiderne velter inn over grensene bare for å suge ut fordeler ved å bo i «velferdsstaten» Norge.

Sannheten er at borgerskapet tjener stort på fremmedarbeiderne og håper å så rasisme og splittelse i arbeiderklassen i Norge på kjøpet.

Derfor er borgerskapets «bekymring» over rasisme en skammelig og hyklerisk forestilling som ingen skal la seg lure av.

Those who read Norwegian newspapers will have noticed that the Norwegian bourgeoisie has recently «discovered» that there exists racism in Norway. In the newspaper columns it has become more and more common to find hypocritical reflections about how terrible it is that school children and working people have racist ideas. The garbage newspaper VG, which in other connections never lets a chance go by to whip up feeling against foreigners - is suddenly worried about the school children. NRK (Norwegian Radio and TV) has made several programmes which portray Norwegian youth as racist and sigh hypocritically over this fact. Oddvar Nordli (Prime minister) made speeches at boyscout rallies conveying that he was «upset» and «worried» about the attitude to foreign workers.

THIS SHOWS THREEFOLD HYPOCRISY

— Firstly the government has been very well aware of the fact that there is racism in Norway.

— Secondly it is the government's own policy which has created the basis for that which is apparent today.

— Thirdly, the publicity about the supposed racism which characterises Norwegian youth and the working class in Norway functions in the opposite direction which it is intended to, it legitimizes and legalizes racist attitudes. Because an explanation of the cause of racism and those responsible for it is not gone into, it becomes like the articles on illegal distilling of liquor and tax evasion. The only conclusion one can come to is that «everybody does it so it can't be that bad after all».

The real basis for racism and the real spreaders of this poisonous ideology go scot free - and it is the same government and the same bourgeoisie who now cry out about their «concern».

The reason that racist ideology and hatred of foreigners can spread among parts of the Norwegian people is the bourgeoisie and the governments own policy and propaganda which they have carried out over several years in connection with foreign worker questions. Through the Immigration Ban and through propaganda, foreign workers are portrayed as a problem for Norway, - something one should have as little of as possible. The fact that foreign workers have been allowed to come to Norway is portrayed as an act of charity,

whilst in reality Norway and the Norwegian bourgeoisie earn enormous profits through the importation of foreign workers as cheap and educated workers in their prime.

The bourgeoisie and the press use various methods to encourage racism and hatred of foreigners in the Norwegian people. - Discrimination regarding jobs, housing, social benefits etc. encourage the impression that foreign workers are inferior people, only capable of doing dirty work and of living in slums.

- Disguising the special rules which the authorities have instigated and which apply only to foreign workers gives the false impression that foreign workers get out of paying taxes, get cheap housing and social security benefits and are in fact privileged.

- Propaganda in the press gives the impression that immigrants are the cause of unemployment.

- The government through the Immigration Ban, compulsory visas and return visas for Pakistanis give the impression that foreign workers stream in over the borders just to exploit the advantages of living in «Welfare State» Norway.

The truth is that the bourgeoisie makes an enormous profit on foreign workers and hope at the same time to create racism and division in the Working class in Norway.

It is on this background that the shameful hypocrisy and false «concern» of the bourgeoisie must be understood and which none should let themselves be tricked into believing.

Huseieren får oss . . . (Forts. fra side 10)

be show quite clearly that the owner has not followed the rules.

You can and ought to report this. Those of you who rent furnished apartments with a high rent, can obtain a ruling from the Rent Control Office (Prisnemda) which will enforce a lower rent. The Oslo Prisnemda is to be found in Oskars gt. 30.

Those who rent unfurnished apartments can claim 7% interest on the loan for the key-money. If you are refused this you can report this to the Prisnemda. The interest which is due can be deducted from your rent.

It is important to realise that if the Prisnemda agree that you have paid too high a rent, you can get back payment of the amount you have paid in excess.

The owner of the house cannot evict you because you have taken such measures. The owner of the house, however, can be punished if he takes higher rent than those which are allowed. This must be reported to the police.

Those who have paid key-money can also demand payment of the excess they have paid, if the money has been used for other things than down-payment of loans on the building, or for improvements. If the owner has used the money in a lawful manner, the tenant can demand shares in the building which give him security up to 90% of the value of the building.

This means that if the building is worth 300 000 kroner (a sum decided by the authorities after inspection) the share sum and the loan on the property which has coverage for the share shall not exceed 270 000 kroner.

Even although the law is quite clear regarding these matters it can often be necessary to seek the help of lawyers. If you live in Oslo you can obtain help from the «Juss Buss (Law Students Advisory Service) tel. 33 61 51 who have offices in the Fremmedarbeiderforeningens office. (The office of the Foreign Workers Association), Schultzgata 1.

How to make contact with FAF?

The editor,
We are two foreign workers who have worked in Norway for 4 and 7 years respectively. We read Klassekampens foreign worker edition which we mean is important for foreigners to read as we find that it gives a good presentation of the situation here for foreigners - both as regards the problems foreigners have and of the government's immigration policy.

We read with great interest an article on the Foreign Workers Association (FAF) in the last issue. It is in our opinion essential that we foreign workers have our own organisation in which we can organise ourselves to both take up our own problems and to hit back at the government and bosses and expose their dirty tricks.

We tried to contact FAF, that is difficult enough in itself as

there is seldom anyone there. Then we heard that contact should be made with our national group. Well we have no national group, but even if we had, it still doesn't help because few national groups have meetings, and even fewer mention FAF. As far as we have been able to find out FAF itself never has any members meetings. How can we then make our voices heard?

Foreign workers need their own organisation, but organised in such a way that all foreigners have the possibility to participate and to be heard, e.g. open meetings.

We would like to encourage other foreigners to try to find out about FAF and to what's happening there, discuss what kind of organisation we foreigners need and to go to the next general assembly in FAF.

2 Africans

KAMP MOT OPPSIGELSER كفاح ضد التنازل عن العمل

□ Firmaet jeg jobber i prøvde å tvinge meg til å si opp jobben min med en månedes oppsigelse. Dette skriver en fremmedarbeider i et brev til Klassekampen. Grunnen var at han ble sykemeldt mens han var på ferie i hjemlandet. Han hadde sykemelding fra offentlig sykehus i hjemlandet, men han hadde ikke fått gitt beskjed om at han var syk.

Han hadde jobbet i samme firma i flere år og nektet selvfølgelig å si opp. Da sjefen hans fortsatte å presse han fikk han hjelp av en advokat. Under trusel om rettsak ga de seg og han fikk beholde jobben.

Han sier i brevet at krise og arbeidsløshet vil føre til at flere fremmedarbeidere vil bli forsøkt sparka fra jobbene sine. Dette må vi sloss mot, sier han, og oppfordrer folk til å skrive til Klassekampen for å få hjelp.

المشكلة قد انقضت رأيي سوف لا انتهى من العمل
إفراي العمل! كونوا على قدر ولا تخافوا بأن تطالبوا بحقوقكم
إن حريضة الصراع الطبقي في خدمتكم. التجهوا إليما لما تحتاجون إلى المساعدة والمعلومات

المهمدي

إفراي العمل الأجانب.
- إنكم تدركون أن حالة العمل قد تزعزعت في الترويج، والبطالة كثرت وأن ضريبة أزمة الشغل صم العمل الأجانب. لذلك يجب عليكم أن تكونوا على استعداد كامل لمواجهة هذا الخطر، والذي حصل لي شخصياً ورعياً. بدو شك قد حصل لمئات من أخواننا العمل الأجانب.

إن مسؤول العمل الذي اشتغل فيه قهرت على بأن أتنازل عن العمل. وأعطاني مدة شهر لتترك العمل والعمل. والسبب هو أنني لم أقم بالعمل عند إصابتي بالمرض أثناء عطلة الصيف في بلدي. فقد احتجيت على هذا القرار مدعوماً بشهادة الطبيب. ولكن ذلك لم يغير شيئاً. فما كان علي إلا أن أضع على فخايجي وأحكي له بشكلي مع العمل. وهكذا كان الأمر. فقد اتصل بمصاحي هاتفاً بمسؤول العمل وذكره بأنه سيرفع القضية إلى المحكمة (المحكمة المسؤولة بمشاكل العمال في بلدي).

ولم تمر ثلاثة أيام حتى جاءني مسؤول العمل أو الرئيس وأخبرني بأن سوف ألتحق بالعمل. وطالبني بأن ألتص بمصاحي وأشرح له بأن

THE GRUNWICK WORKERS STILL ON STRIKE

Successful solidarity meeting in Oslo

At the beginning of August 1976 about 100 foreign workers at the Grunwick film laboratories went on strike. The strike is still in force. They were immediately sacked from their jobs by the owner George Ward. Ward refused to allow his employees to seek union membership and used threats and terror against them in order to get them to obey. Workers could be sacked for next to nothing. The pay was extremely low and the conditions of work appalling. Amongst other things the workers had to work with extremely dangerous machinery in darkrooms where it was impossible to see an inch in front of ones nose.

The workers have been on strike for over a year for the right to join the trade union, for better pay and working conditions. A strong solidarity movement has grown up amongst the British workers. There have been several mass actions outside the factory to stop the buses coming in with blacklegs. The police have been sent in to protect the strike breakers, and managed this only by turning out in great numbers and by employing extremely brutal methods. On the most recent occasion 5 000 police were in use against 8 000 demonstrators and pickets. During the strike over 500 have been arrested.

On 18th November the Committee for Strike Solidarity (Streikestøttekomiteen) and Red Front in the Norwegian Student Society in Oslo arranged a successful solidarity meeting for the striking workers in London. Nearly 12 000 kroner was collected. At the meeting the Grunwick workers were represented by three members of the strikers committee, Kamlesh Gandhi, Mrs Jayaken Desai and Mahmood Ahmed.

We have difficulties with the trade union leaders, who do not support our actions and who will not lift a finger to ensure our victory. We could have won the strike in the space of 24 hours if they had backed us fully. We have claimed right from the start that all services such as the postal service to Grunwick should

bureaucrats in the TUC leadership are more interested in their own careers than in winning the strike. If, however, we do not win, it will be a serious blow for the whole working class.

— Why are you starting a hunger strike right now?

— The General Assembly of the Trade Union Congress is having a meeting on Wednesday. We shall criticise them more strongly and demand that all

services to Ward are cut off. On Wednesday we shall stage a mass lobby of the TUC meeting itself and we also plan a similar action on 21st December when the General Assembly meets again. Everything depends on how much support we can muster. If necessary we will continue the mass actions outside the factory in the New Year.

— What do you think we can do here in Norway?

ABOVE: The chairman of the Grunwick strike committee speaks at meeting in Oslo.

— Give our strike as much publicity as possible so that the working class here can learn from our experiences. We have found out that it is hopeless to expect anything from the law and the judicial apparatus if you don't have enough backing. Workers must use their power. Workers cannot be defeated if they stand united.

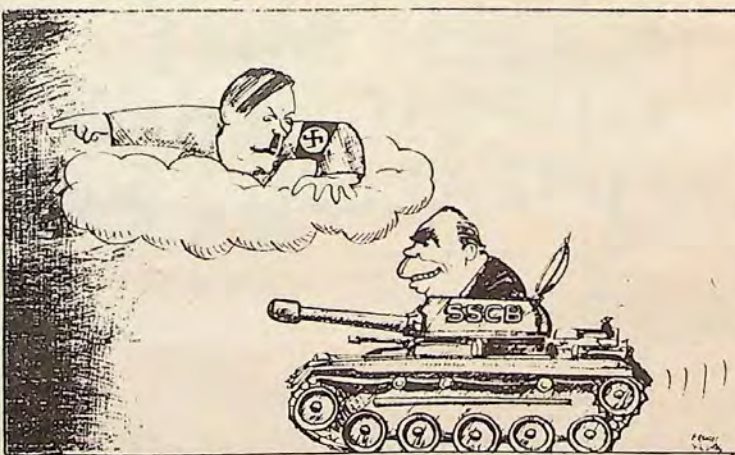
— In both England and Norway the Fascist and Nazi movement is growing. What significance does your strike have in this connection?

— You can say that our strike is a foreign worker strike. All of us are foreign workers, this makes the strike an important part of the battle against Nazism. Factory owner Ward gets support from Nazi organizations. We get support from the whole of Englands working class. We also receive support from the working class throughout the world. This is enormously important.

LEFT: London police forces attack pickets at Grunwick.

TEGNING 1: WAKE UP — EUROPE! GNISTAN nr. 34/77.

TEGNING 2: HALKIN SESI nr. 123/77.

TEGNING 4: HALKIN SESI nr. 125/77.

TEGNING 3: ILLUSTRASJON I THE CALL nr. 43/77. Motiv henta fra den russiske revolusjon.

NORVEC IKP(M-L) ILE TIKIP'NIN ORTAK BILDIRISI

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) i Norge og Tyrkias Revolusjonære Arbeider- og Bondeparti (TIKIP) har gjennomført kameratslige forhandlinger og undertegnet et felleskommuniké. Nedenfor trykker vi kommunikéet på tyrkisk slik det ble offentliggjort i det revolusjonære tidsskriftet *Aydinlik*.

Den norske teksten ble offentliggjort i dagsavisen *Klassekampen* torsdag 1. september.

Norveg Isçilerin Komünist Partisi (Marksist-Leninist)'in merkez organı *Klassekampen* (Sınıf Mücadelesi) gazetesi, 1 Eylül 1977 günlü sayısında Norveg Isçilerin Komünist Partisi (M-L) ile TIKIP'nin Ortak Bildirisini yayınlamıştır. Ortak Bildiri, iki partinin «karşılıklı tecrübe alışverişinde bulunmak ve böylece her iki parti arasındaki birliği güçlendirmek amacıyla yaptıkları görüşmelerin «proleter enternasyonalizmi ve yoldaşlık ruhu» içinde geçtiğini belirtmektedir.

Ortak Bildiride şöyle denmektedir:

«Her iki parti arasındaki birliğin temeli, Marksizm - Leninizm - Mao Zedung Düşüncesi ve proleter enternasyonalizmidir.»

Ortak Bildiri, daha sonra TIKIP'nin temel programını ve Türkiye tahlilini açıklamakta ve şöyle devam etmektedir:

«Isçilerin Komünist Partisi (Marksist-Leninist) - AKP (M-L) - TIKIP'nin önderlik ettiği sınıf mücadelesini ve ileri sürdüğü talepleri tümten desteklemektedir. AKP (M-L), bu mücadelenin haklı ve doğru ilkelerle yürütüldüğünü görmektedir. Türkiyeli yoldaşların sınıf mücadelesinde kazandıkları tecrübelerde öğretilen çok şeyin bulunduğunu tespit etmektedir. AKP (M-L), Norveg proletaryasına ve halkına TIKIP'nin, Türkiye proletaryasının ve halkının yürüttüğü mücadeleler hakkında bilgi vermeyi enternasyonalist bir görev saymaktadır. TIKIP'nin her iki süper devlete, gericiğe ve revizyonizme karşı mücadelede kazandığı başarılar, aynı zamanda AKP (M-L)'nin de başarılarıdır.»

Ortak Bildirinin AKP (M-L)'nin mücadelesi ile ilgili 3. maddesi aynen şöyledir:

Åpent brev fra Mohammed til franske arbeidere

Jeger en algirsk arbeider. Det er 25 år siden jeg utvandra til Frankrike og begynte å arbeide for det franske borgerskapet. Jeg har ødelagt helse mi. Og i dag, når jeg har sett herr Stolerus avgjørelse, en avgjørelse som han har tatt for oss, innvandrerne, det at han betrakter oss som en fotball mellom to lag...

Men han har glemt at fremmedarbeideren når han er kommet til Frankrike, har gjennomgått en medisinsk undersøkelse. Man kommer med god helse. Men knapt er man kommet, så oppdager man at det tunge og farlige arbeidet, det er for oss. Man godtar, fordi man er reist 3 000 kilometer for å komme hit.

Det er trykkesystemet og alle

«AKP (M-L), Norveg'eteki rolü, Norveg proletaryasının ve emekçi halkının Norveg burjuvazisine karşı yürüttüğü siyasal ve ekonomik eylemler hakkında bilgi verdi. Bu yolla işçi sınıfı siyasal, ideolojik ve örgütsel bakımdan sosyalist devrime ve proletarya diktatörlüğünün kurulmasına hazırlanmaktadır. Bu mücadelede küçük köylüler ve balıkçılar, işçi sınıfının en önemli müttefikidir.»

«AKP (M-L), her iki süper devletin Norveg üzerindeki rekabetini ve sosyal-emperyalizmle NATO'nun askeri kısırtmalarını anlattı. AKP (M-L), sosyal-emperyalizmin saldırganlığını önemli ölçüde artırdığını, bu arada Sovyetler Birliği'nin bir Norveg adası olan Svalbard'da toprak talebinde bulunduğunu ve Barent Denzinde sınır çiziminde kabul edilmiş uluslararası bir ilke olan orta çizgiyi sınır kabul etmediğini tespit etmektedir. Yeni Çarlar, bu meselenin görüşülmesi sırasında roket manevralarını birçok defa baskı aracı olarak kullanmışlardır. AKP (M-L), kendi çizgisinin her iki süper devlete karşı mücadele etmek olduğunu vurguladı ve bu mücadelede komünistlerle proletaryanın doğal olarak ülkelerinin burjuvazisine dayanamayacaklarını belirtti.»

«AKP (M-L), Norveg işçi sınıfını proleter enternasyonalizmi ruhuyla eğitime çalışmaları üzerine de bilgi verdi. Bu çalışmaların bir parçası olarak AKP (M-L), revizyonist partilerin des-

teğiyle sosyal-demokrat hükümet tarafından konan ırkçı göç (yabancıların ülkeye girmesi) yasasına karşı mücadele etmektedir. AKP (M-L), Norveg işçileriyle yabancı işçilerin birliği için ileri sürmektedir.»

«TIKIP, AKP (M-L)'nin önderlik ettiği sınıf mücadelesini desteklemekte ve sosyal-emperyalizmin Svalbart Adasıyla Barent Denizindeki kısırtmalarını mahkum etmektedir. AKP (M-L)'nin, Norveg proletaryasının ve halkının her iki süper devlete, kendi ülkelerinin burjuvazisine ve tüm gericiğe karşı verdiği mücadeleyi kararlı bir şekilde desteklemektedir. TIKIP, AKP (M-L)'nin Norveg işçileriyle yabancı işçileri ortak mücadelede birleştirme çalışmalarını candan desteklemekte ve özellikle Norveg'teki Türkiyeli işçileri AKP (M-L)'nin çizgisini ve çalışmalarını desteklemeye çağırılmaktadır.»

Her iki parti Marksizmin savunulması ve revizyonizme karşı mücadele konusunda şu görüşlerde birleştiklerini açıklamışlardır.

«AKP (M-L) ve TIKIP, bu çağın modern revizyonistlerin tehlikeli, karşı-devrimci ajanları oldukları konusunda görüş birliği içindedirler. Modern revizyonizme karşı amansız bir mücadele vermeksizin milli kurtuluş ve sosyalizm için mücadele edilemez. Her iki parti, revizyonizme karşı yalnız kendi ülkelerinde değil bütün dünyada mücadele etmevi ortak görev olarak görmektedirler.»

BILDET: Fra minnemöte over formann Mao Tsetung arrangert av Aydinlik i Istanbul, september 1977. Foto: TürkiyeHaber Ajansı.

«AKP (M-L) ve TIKIP, Başkan Mao Zedung'un Marksizm-Leninizmin gelişmesine yaptığı büyük katkıyı vurgulamaktadır. Onun eseri, bilimsel sosyalizme klasik bir katkıdır ve uluslararası Marksist-Leninist hareket tarafından Marks'ın, Engels'in, Lenin'in ve Stalin'in eserleriyle birlikte incelenmelidir.»

Ortak Bildiri daha sonra, devrim ve savaş eğilimlerinin yükseldiğini belirtmekte, iki süper devletin dünya halklarının «baş düşmanları» olduklarını vurgulamakta ve onlar arasında çıkacak savaşın «haksız bir savaş» olacağını açıklamaktadır. Ortak Bildiri şöyle devam etmektedir: «Eğer yeni bir dünya savaşı çıkarsa, bunun en muhtemel kundağı, yayılma hırsı dolayısıyla sosyal-emperyalizmdir.»

Ortak Bildirinin Üç Dünya Teorisi hakkındaki görüşü şöyledir:

«AKP (M-L) ve TIKIP, bizzat Mao Zedung yoldaş tarafından hazırlanan ve dünyadaki dört başlıca gelişmeden hareket eden Üç Dünya Teorisinin komünistlerin elinde dünyanın bugünkü durumunu ve sınıf ilişkilerini en açık bir şekilde tahlil eden güçlü bir silah olduğu görüşündedir.»

Daha sonra Bildiri, her iki partinin «sosyalist Çin ve sosyalist Arnavutluk ile dayanışmalarını» vurgulamakta ve «Çin Komünist Partisi ile yeni Başkanı Hua Guo feng yoldaş karşı-devrimci Dörtlül Çeteye karşı mücadelede desteklediklerini» belirtmektedir. Bildirinin sonunda, her iki parti, «Marksist-Leninist hareketin birliğini ve iki partinin birbirine verdiği desteği güçlendirmek için çalışacaklarını» açıklamaktadırlar.

AROUND THE WORLD

MIDT-ØSTEN: President Sadat besøker Israel

Lørdag 19. november reiste den egyptiske presidenten Anwar Sadat under mye oppstuss på gjesting til staten Israel. Alle verdens store Israel-venner, med den amerikanske og den norske regjeringa blant de fremste, håper at dette skal lede til anerkjennning av Israel og «fred» i Midt-Østen. I virkeligheten var Sadats reise til Israel et skadelig svik mot de arabiske, og særlig det palestinske, folkets nasjonale interesser.

Det kan aldri bli noen varig fred i Palestina og Midt-Østen så lenge staten Israel, som er opprettet på det palestinske folkets territorium, fortsatt eksisterer. En varig fred kan bare oppnås når det er etablert en demokratisk palestinsk stat for såvel jøder som arabere og sionist-staten Israel ikke lenger finnes. Dette kan ikke oppnås ved forsøk på forsoning med de israelske myndighetene. Heller ikke kan det oppnås ved oppretting av en palestinsk «mini-stat» på vestbredden av Jordan-elva. En demokratisk palestinsk stat krever at sionist-staten Israel blir slått av det palestinske folket gjennom væpnet kamp.

Sadats reise er skadelig fordi den åpner for en faktisk anerkjennelse av staten Isra-

el. Den er farlig fordi den åpner for oppretting av en palestinsk «mini-stat» og fordi den peker mot oppgivelse av den væpnede kampens vei. De palestinske frigjøringskjemperne og folkemassene i de arabiske landa har med rette fordømt Sadats reise som et svik mot dem.

SOVJETHYKLER

Sovjetunionen prøver på hyklersk vis å delta i kritikken av Sadat og telegrambyrået Tass skriver om «en sammensvergelse av imperialismen, sionismen og arabisk reaksjon». Sovjet har selv drevet et aktivt underhåndsdiplomati med staten Israel i årevis. Den sovjetisk-amerikanske Felleserklæringa om Midt-Østen av 2. oktober i år betyde at Sovjet oppga kravet om anerkjennelse av den palestinske frigjøringsorganisasjonen PLO som eneste legitime representant for det palestinske folket. Felleserklæringa oppga også kravet om det palestinske folkets rett til å opprette sin egen uavhengige stat og om israelsk tilbaketrekking fra områdene som ble okkupert i 1967. Sovjets undertegning av Felleserklæringa er et dolkestøt mot det palestinske folkets kamp som langt overskrider Sadats.

Palestinere demonstrerer i Beiruts gater mot Sadats Israel-besøk. Mange steder ble egyptiske flagg brent.

Fransk revisjonist hyller røverkrigen i Algerie

Det franske revisjonistpartiet Frankrikes «Kommunistiske» Parti (PCF) elsker både Moskva og den franske imperialismen. Typisk eksempel på dette er det at revisjonistordføreren i byen St. Etienne nylig deltok i åpninga av ei gate til minne om den franske røverkrigen i Algerie 1954-62. Gata heter «Algerie-veteranenes gate» og er som en blodig fornærmelse plassert i et strøk der det er mange algirske frem-

medarbeidere bosatt. Revisjonist-ordføreren Sanguedolce innviet gata til minne om den blodige utryddelseskrigen i Algerie der hundretusener av algirske patrioter ble myrdet, med disse ordene: «Denne seremonien har meget stor betydning, for den minner oss om de hundretusenvis av ungdommer, hvorav tretti tusen ikke vendte tilbake, som var engasjert i det algirske drama.»

Frankrike truer Vest-Sahara

Frankrike truet i november med å bruke makt mot Polisariofronten i Vest-Sahara for å få frigitt åtte franske eksperter fronten har tatt til fange. Vest-Sahara er en tidligere fransk koloni som grenser opp til Marokko, Algerie og Mauretanien. Høsten 75 ble Vest-Sahara delt mellom Marokko og Mauretanien da Spanias kolonialadministrasjon ble trukket ut. Den væpnede frigjøringskampen mot de spanske kolonistene tok til allerede i mai 73. Polisariofronten har hatt stor framgang og styrke-

ne fra Marokko og Mauretanien har hatt store problemer, selv om de støttes av viktige imperialistiske stater som USA og Frankrike. Sovjetunionen har også sluttet i Vest-Saharas viktigste rikdomskilde er nettopp fosfat, og Polisariofronten er i sin fulle rett til å ta tiltak mot at landets ressurser plyndres av okkupasjonsmakten ved hjelp av utenlandske eksperter. Den franske imperialismen har ingen rett til å blande seg inn.

jeg kom til Frankrike. I dag, ennå en gang fordrevet av den franske imperialismen: billett retur...

Men jeg har aldri gitt meg over, og jeg vil aldri godta utbyttinga, enten den skjer i Frankrike, eller i mitt eget land. Paris 9. sept. 1977 Mohamed

(fra avisene L'humanité Rouge)

SAIBAL MITRA, CALCUTTA:

STILL 10 000 POLITICAL PRISONERS IN INDIA!

The movement for the release of the political prisoners had great significance in the struggle against Indira-fascism. But the struggle is still continuing.

HE WAS TORTURED IN 46 DAYS

Pritam Singh is 51 years old and runs a small holding in the village of Kala Sanghian in the Indian Punjab. With 25 acres of land giving an annual income of 2–3000 kroner, he can just manage. Until Spring 1973 he was a sub-officer in the Indian Army, Sikh regiment. His two sons were both politically active, and joined the marxist-leninist movement after the peasant uprising in Naxalbari in 1967. His brother's son was also a revolutionary.

On 13th April 1973 his brother's son, Jogundar Singh was shot. Officially this happened in an armed clash between the police and the revolutionary «naxalites». What really happened was that the police assaulted the village, surrounded the house, got hold of Jogundar Singh and killed him on the spot with 22 bullets.

Pritam Singh's two sons went immediately into hiding and have been underground since then — even today they are not sure they won't be imprisoned. Their father has not seen them for more than 4 years.

UNDER COVER

When this happened, Pritam Singh found it also correct to keep himself away from the village for two months, because relatives of the wanted revolutionaries were often themselves arrested. While he was away, the police ransacked his house, tore down the roof, broke open all cupboards and trunks. All personal belongings were confiscated. When he returned to the village he was himself arrested. Pritam Singh sat in prison for almost 4 continuous years, up until May 1977.

The first thing he met after his arrest was the torture in the interrogation centre in Amritsar. He was tortured continuously for 46 days. The aim was to get him to disclose where his sons were in hiding. He tells about the methods they used:

REFUSED SLEEP

— With a candle they burned my head and other parts of my body. They stabbed me with a knife and hammered nails in my hands and back. They stabbed me in the soles of my feet. During this entire periode I was refused normal sleep. At one time I had to stand upright with my hands on my back, forbidden to move for 10 hours a day. That continued for 8 days. They wanted to know where my sons were. But I never told them anything. Not speaking is a class question.

THE POLICE GAVE UP AFTER 46 DAYS

When the torture did not give

any results after 46 days the police gave up. Pritam Singh spent the rest of the time in various prisons: In Amritsar, Jullundur and Kapurthala. He tells: — During this period my wife had a nervous breakdown and committed suicide. Her sons were wanted and had gone underground, her husband imprisoned and tortured. Our house was completely destroyed and all belongings had been taken by the police. She wasn't able to continue living.

— How were the conditions in prison?

— In Indian prisons there are different «classes». Prisoners from the ruling class have standard A and certain rights. I had the lowest standard — C — that is, a cell without a bunk or bed. I slept on a concrete floor the whole time. The food was terrible. I was given only *roti* (Indian flat bread) and water. I never got eggs, fruit, milk, tea or rice. I sat in an isolated cell and was never allowed out. I wasn't allowed any visitors and no-one spoke to me.

ARRESTED AFTER TWO WEEKS

— I came out in 1976. But after two weeks of freedom, I was again arrested, on false charges of murder and theft of weapons. A police informer in the district was liquidated during the time I was out. It was the same informer, who several years before had informed the police about my brother's sons. It took one year before my case came up. But in the meantime, Indira Gandhi's fascist government was overthrown. The case came up in Jullundur. The judge felt free to judge the case after Indira's defeat. After the «evidence» had been presented against me and another charge read up, the judge declared it as ridiculous, acquitted us and ordered the prison authorities to release us immediately.

Pritam Singh uses few words when he speaks. He has now and then to force himself to continue to speak. But he wanted me to write his story, so that people in Norway would know about what happened under the fascism in India.

ONLY ONE THING CAN LIBERATE WE POOR PEOPLE — REVOLUTION

— Now I have the same opinion as my sons, he says. In this country there is only one thing that can liberate us poor people — revolution.

When I was young the peasants here believed in Russia. But in India we have noticed that the Russians have changed. Now they are here in the same way as USA. They have supported Indira Gandhi's fascism. There is no socialism in Russia. The poor peasant and farm workers in this village here will follow the way of China.

The victorious Janata-alliance assured before the election that ALL political prisoners would be immediately released. But in India as in other countries, bourgeois election promises are quickly forgotten. And even if tens of thousands have been released, among them all the bourgeois oppositionists, it appears that Janata still continues persecuting and imprisoning the revolutionary communists and the rebellious minorities.

The inhuman "parrot perch"

Torturstilling kjent som «papegøye-pinnen».

Klassekampen spoke with Saibal Mitra, who is the chairman of the Bandimukti o ganadabi (prastuti) committee, that is, the preparatory committee for the release of the political prisoners and mass demands. This committee is organised in West Bengal.

Saibal Mitra tells:

— Our aim is to have all the political prisoners released, whether they are revolutionary communists, naga/mizo-rebels or belong to other groups which Indira Gandhi has persecuted. The Janata government is now trying to escape its election promises by declaring a number of political prisoners «criminals» who cannot be included in any amnesty.

— What is the situation in West Bengal?

— Our committee is working out from the «Left Front» government's own promise before the election, which was the release of all political prisoners before the 15th August. But until to-

day, as from in October, only 125 prisoners have been released. In the beginning they declared that there were only 60 political prisoners, but we have documented that there are 1 000 in this part of the country alone. They have now had to admit that this is correct.

— How do you work?

— The struggle for the release of the prisoners is our main task, but we also take up other struggles and give support to the poor peasants and workers economic demands. We use signature list campaigns, sit-in strikes and demonstrations. Hunger strikes are the main form for struggle in the prisons. When we begun in Spring, we were 15–20 activists. Now we reckon we number abo-

ut 50 000 in West Bengal.

— What is the situation in the rest of India?

— The number of political prisoners is now estimated to be 10 000. Outwith Bengal, there is the «People's Union for civil rights», led by the Member of Parliament, Krishnan Kant. The Union has no local branch here, but we cooperate with them. However in recent months, this committee has not been very active. We hope that this situation will change. Because it is only through a mass movement throughout India that the Janata government can be pressed to meet our demand: Complete and unconditional release of all political prisoners in India!

Firmly tied over blocks of ice.

THE TRUE FACE OF INDIRAS FASCISM

On 25th June, 1975, Indira Gandhi imposed an emergency situation in India. After that there was complete fascism in the country, with mass arrests of both revolutionaries and bourgeois opposition politicians, torture and murder, forced sterilisation of the poor and complete censorship of the Press.

But before that happened, Indira Gandhi's regime had carried out many preparatory measures. Already before 1970, the government had begun a terror campaign against marxist-leninists and other revolutionaries. The rebellious national minorities such as the naga and mizo peoples in the North East India were similarly treated. At that time the revolutionary communists — «naxalites» — and other rebels were declared to be

outlaws and could be imprisoned without trial and sentence. Many thousands were shot by the police. Officially this happened in «armed clashes», but in reality they were taken prisoner and murdered in cold blood.

But the terror did not consolidate Indira Gandhi's regime. There were enormous economic problems, corruption was worse than ever. Even within the ruling class of big landowners and pro-imperialist big capitalists, dissatisfaction with the misrule of the Congress Party and Indira Gandhi grew.

When Indira Gandhi in addition was found guilty and condemned for falsifying the elections on 12th June, 1975, she felt that her position of power was seriously threatened. The answer she gave was an emergency situation and fascism. More than 100 000 were imprisoned for political reasons. Women were raped in prisons. Different forms of torture was the usual routine

during hearings. Beating up, stabbing, electric shocks, burning wax or cigarettes on the skin, chili powder in the rectum or rubbed into a sore, all these were much used methods of torture.

Another terror against the poorest people, those without caste — harijans — was forced sterilisation. This campaign was led by the son of the Prime Minister, the gangster Sanjay Gandhi. Poor people were picked up, interned and sterilised without any consideration to age or marriage status.

In this period there was only one political party besides Mrs Gandhi's own which supported this fascist terror. This was the Moscow-revisionists in the «Communist» Party of India («CPI»). They helped by informing, participated in the mass arrests and defended the censorship of the Press. And Pravda in Moscow wrote «Democratic forces are supporting the arrests of the leaders of the right-wing orientated parties which the authorities have carried out. The implementation of the censorship of the Press will also deprive the monopoly newspapers of the possibility of continuing to encourage an anti-government campaign». (The quotation is also given in Kuldib Nayar: *The Judgement*, page 51.)

But even the terror and the support of the social-imperialists could not save Indira Gandhi. A strong democratic student movement increased in Gujarat. Jayaprakash Narayan (JP) took the initiative to found the movement for citizens' rights in Bihar which gained significance throughout the country.

Indira Gandhi.

The communist revolutionaries throughout the country began actively struggling against Indira-fascism.

In order to prevent an uprising and to give a mask of legality to her own regime, Mrs. Gandhi had to announce the long postponed parliamentary election. But she miscalculated. Fascism and Soviet's support had summoned both the USA-orientated bourgeoisie, parts of the big landowner class and the national bourgeoisie into one party: Janata. In addition the Congress Party split.

The election became therefore more a referendum for and against fascism than a parliamentary election. And after a bitter defeat for the Congress and the «CPI», the Indira-fascism was brushed aside.

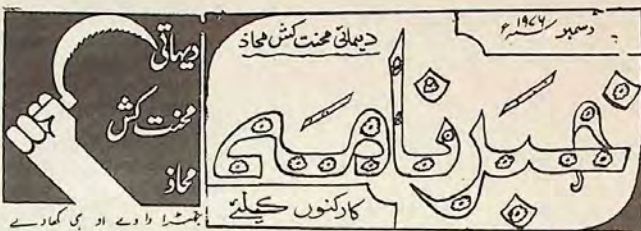

Rejoicing in the streets after the defeat of Indira Gandhi.

MER STOFF FRA INDIA PAKISTAN OG BANGLADESH I DAGSAVISA KLASSEKAMPEN

Klassekampen bringer for tiden en artikkelserie fra India, Pakistan og Bangladesh. Artiklene har stått følgende datoer: 26/10, 2/11, 9/11, 12/11, 16/11, 21/11, 23/11 og 26/11. Flere artikler vil komme i tid framover.

کلاس کمپن (KLASSE-KAMPEN) اخبار مارکسٹریالستان میں پالستان کی سماکسیاسی پارٹیوں پر مارشل لا حکومت کی جبری پابندیاں

سیاسی نقل و حرکت پر رعبارت کی سرخیاں

کچھ کوئی غلطہ نہ تھا سال سے ظہر پر کشمیر ان اصدات نے فی ایک سو پچاس ایڑ

عملی طور پر کوشش الیشن کے بعد عوام کی زیربردستی اپنے سے ملانے کی

بھڑا اور اس کی حکومت کو ان کے کردار اور لاٹھیاں کی بنیاد پر جانچا جائے۔ تمام حقائق یہ ظاہر کرتے ہیں کہ بھڑا کے جاگیرداروں اور سرمایہ دارانہ فوکرشاپ کے مفادات کی نگہداشت کی۔

فریب کاشتکاروں کے مطالبات پورا کرنے کے لئے بھڑا شاہی نے چند زرعی اصمحات نافذ کیں لیکن ان اصمحات میں جاگیرداروں

وسطی اکثریت میں کلاس کمپن کے غائبہ نے پالستان میں لاہور اور پنجاب کے کئی دوسرے حصوں کا دورہ کیا۔ دورے کا مقصد عوامی حلقوں کے لئے پالستان کی طبقاتی جدوجہد پر تبصرہ کرنے کے لئے مواد اور اطلاعات فراہم کرنا تھا۔ اس آرٹیکل میں جو کلاس کمپن کے زیر ملکیت کے ایڈیشن کیلئے لکھا گیا ہے، مصنف پاکستان میں موجودہ مقامی صورت حال اور پالستان کی پیپلز پارٹی و پالستان قومی اتحاد کی مابین کشمکش پر تبصرہ کرتا ہے۔

چند روز قبل کلاس کمپن کو پاکستان میں مسلح افواج نے حکومت سمیت الی وزیر اعظم بھٹو کو نظر بند کر دیا اور بعد میں ایسی مختلف جیلوں کے الزام سے گرفتار کر لیا گیا۔ جیل خدائیں کی زیر نگرانی قومی حکومت نے مقامی حالات کا امداد کر دیا۔ اور تمام سیاسی اور فرائیڈ یونین سرگرمیوں پر پابندی عائد کر دی۔ انتخابات جو جیل خدائیں نے ۱۸ اکتوبر کو منعقد کرانے کا وعدہ کیا تھا چند منٹوں کے بعد غیر معینہ موت کے لئے ملتوی کر دیئے گئے۔

جب کلاس کمپن کے غائبہ نے وسط اکتوبر میں پاکستان کا دورہ کیا تو لاہور ہائی کورٹ میں سابق وزیر اعظم بھٹو کے قدامت سیاسی قتل و غارت اور کرپشن کے مقدمات کی سماعت ہو رہی تھی۔ جلیوں پر مکمل پابندی عائد تھی اور بھٹو کے حواریوں کو جیلوں نے جلیوں میں چولے چولے جلوس لائے اور قاتل رہ کر کسی فوری طور پر گرفتار کر کے ایک سال کی قید سنائی گئی۔ پاکستان میں اب امن و امان ہے۔ برقی لکٹ کے پولیس اور طرح طرح کے ذریعے خاموش کر دیا گیا ہے۔

بھٹو۔ ایک جاگیردار

بھٹو اور اس کی پاکستان پیپلز پارٹی ۱۹۷۱ء کے سرمایہ میں بھارت کی مداخلت اور مشرقی پاکستان میں سقوط افواج کے بعد برسر اقتدار آئے۔ ان کے اقتدار کی بنیاد سرمایہ

کی جیت دے دی۔ جن سے بڑے جاگیرداروں کی ۱۲ مری ٹریس اور محنت کش عوام کی غربت۔

انتخاب اور انتخابی دھاندلی

اسی پس منظر میں سات مارچ ۱۹۷۷ء کے انتخابات ہوئے۔ امریکہ نواز بڑے سرمایہ داروں کو جن کی معاشی طاقت بڑی حد تک کم ہو گئی تھی اب موقع نظر آیا اور انہوں نے رجعت پسند مملکت کی حمایت سے جو جموں ۲ پاکستان قومی اتحاد قائم کیا۔ جملہ اشرافیہوں کا ایک گروہ نیشنل ڈیموکریٹک پارٹی جسے بھٹو نے سختی سے کچل رکھا تھا قومی اتحاد میں شامل ہو گیا۔ جب کہ دوسرے مائیکرو نواز جموں اشرافیہوں نے بھٹو کی حمایت جاری رکھی کیونکہ روس نے حال ہی میں بھٹو کو ترقی پسند قرار دیا تھا۔ کیونکہ پاکستان قومی اتحاد عوام کی غیر اطمینانی کو اپیل کرنے کے قابل تھا یہ اتحاد بھٹو حکومت کے لئے ایک حقیقی غلطہ تھا۔ اور چاہے بھی فریب دیا تو اس کو کس حد تک پیپلز پارٹی پر اعتماد تھا لیکن بھٹو کو کامیابی یقینی نظر نہیں آ رہی تھی اس لئے اس نے سرمایہ کاری مشینوں کو منظم انتخابی دھاندلی کے لئے استعمال کیا۔ لیکن اس دھاندلی کے بعد پیپلز پارٹی کی کامیابی بہت زیادہ ہو گئی۔ کسی نے بھی انتخاب کے نتائج پر یقین نہ کیا اور پاکستان قومی اتحاد نے قبول کرنے سے انکار کر دیا۔

اس طرح جو سیاسی عوام پیدا ہوا اس نے پورے ملک کو جبراً سرمایہ دار فوکرشاپوں کی لپیٹ میں لے لیا۔

عوامی تحریک اور سیاسی رد عمل

سیاسی طور پر بھٹو حکومت کے خلاف اب جو تحریک چل رہی ہے وہ محنت عناصر کا مجموعہ ہے۔

معاشی بحران اور افراطی

اس حکمت عملی کا نتیجہ بڑھتے ہوئے معاشی بحران کی صورت میں نکلا۔ سرمایہ سے بڑی بڑی رقوم کو رشوت اور حکومت کے غیر ضروری اخراجات کیلئے استعمال کیا گیا۔ بڑے جاگیرداروں اور بھٹو کے سیاسی حواریں کیلئے سرمایہ افسر شاہی میں کئی آسائیاں پر کی گئیں۔ قومی پیداوار میں اضافہ جو پہلے ہی کم تھا مزید گرتا اور اس کے ساتھ ساتھ حکومت نے آٹے چاول اور کھاد کی قیمتوں میں بیشی با اضافہ کرنے

فری اور تین سو ایڑا بارانی زمین کی حد مقرر کی۔ اس طرح مجموعی طور پر ایک خاندان اس حد سے کٹ گیا زیادہ زمین کی ملکیت برقرار رکھ سکتا تھا۔ لیکن جب جبری ۱۹۷۷ء میں حد ملکیت کم کی گئی تو خاندان کی اصطلاح کو وسعت دے دی گئی۔ اس سے پیشتر خاندان کی اصطلاح میں میان میوی اور بچے شامل تھے اب ماں باپ بہن بھائی بھی شامل کر لئے گئے۔ چونکہ جاگیرداروں کو اصمحات کے بارے میں پہلے ہوا گاہ کر دیا گیا تھا لہذا ایسی اپنے خاندان کے دیگر افراد کو حق ملکیت منتقل کرنے کے لئے کافی محنت مل گئی تھی اس کا نتیجہ یہ نکلا کہ جاگیردار سرمایہ زمین پر بہت کم توجہ دے رہے اور بہت کم زرعی زمین فرب کاشت کاروں اور درمیانے طبقے کو منتقل ہوئی۔

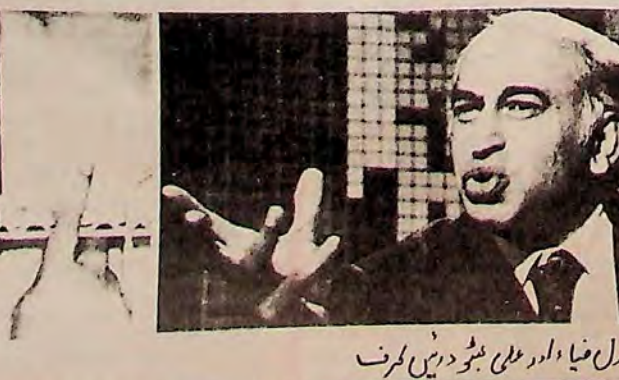
قومیاں کی حکمت عملی صرف جاگیرداروں کیلئے

جنرل ضیا اور علی بھٹو درمیان کفر

کڑوں اور مزدوروں کے احتجاج کی بنیاد پر صحت کوئی فربت، کرپشن دھوکا دہی اور سیاسی استبداد تھا۔ چھوٹے اور بڑے سرمایہ داروں نے اس لئے احتجاج کیا کہ بھٹو اور جاگیردارانہ کے مخصوص طبقے کی مفاد کے لئے غلط تھے۔ لیکن سیاسی طور پر قومی اتحاد کی تحریک کی قیادت بڑے سرمایہ دار خاندانوں کے ہاتھوں میں تھی۔ جن کے امریکی سامراج کے ساتھ گہرے روابط ہیں۔ اپنے طبقے کی مفادات کو چھپانے کے لئے مسلمان جماعتوں کو سامنے لایا گیا اور اپنے چہرے پر خالص اسلامی نظام کا نقاب پہن لیا۔ اور مطالبہ کیا۔ منتراب پر پابندی۔ سزائے موت کوڑوں کی سزا۔ جوروں کے لئے قاتل کاٹنا۔ قومی اتحاد کے قائدین کی سامراجی نوازی اور رجعت پسندی کو چھپانے کے لئے مذہبی نعروں کو استعمال کیا گیا۔

قومی اتحاد کے مفاد میں فوجی انقلاب

اس کے بعد جو فوجی انقلاب آیا تو کچھ مغربی اخبارات نے اسے بھٹو اور ضیا کے درمیان مٹی کی جھگڑا قرار دیا۔ لیکن تمام حقائق اس نقطہ نظر کو جھٹکتے ہیں۔ ہنگامی قوانین اور فوجی آمریت کا نشانہ عوامی تحریک۔ غریب کاشت کار۔ زرعی اور صنعتی محنت کش ہیں قومی اتحادی دہشت۔ اس کے برعکس جیل خدائیں قومی ملکیت میں کی گئی صنعتیں واپس کرنی شروع کر دیں۔ اور سرمایہ داروں کے اشراف میں اضافہ کرنا شروع کر دیا۔ اکتوبر کا انتخاب صرف اس وجہ سے ملوث کیا گیا کہ قومی اتحاد کو اپنی کامیابی کا یقین ہو گیا تھا۔ ہنگامی صورت حال کتنا غمزدار رہتی ہے اتنے اس مسئلے میں کچھ کہنا بہت مشکل ہے۔ لیکن ایک بات یقینی ہے کہ نہ تو بھٹو کی پیپلز پارٹی اور نہ ہی قومی اتحاد پاکستانی عوام کے مفاد کی غائبہ کی کرتا ہے۔ وہ محنت طرعتوں سے جاگیرداروں اور بڑے سرمایہ داروں کی غائبہ کی کرتے ہیں اور امریکی سامراج اور روسیوشل سامراج پر قومی اخبار۔ پاکستان میں محنت کش طبقے اور کاشت کار عوام کے لئے دوسرے نیم جاگیردارانہ اور نیم فوادیات حکمت کی طرح آزادی کا عرف ایک ہی سیدھا راستہ ہے ایک سامراج دشمن جمہوری انقلاب جو کاشت کاروں کو زمین دیتا ہے اور سچی قومی آزادی۔

Klassekampens utsendte medarbeider besøkte i midten av oktober måned Lahore og andre deler av Punjab i Pakistan. Formålet med turen var å samle informasjon og materiale som kan gi bedre grunnlag for å kommentere klassekampen i Pakistan for avisas lesere. I denne artikkelen, som er skrevet for Fremmedarbeiderutgaven av Klassekampen, kommenterer han den nåværende unn-takstilstanden i Pakistan og kampen mellom PPP (Pakistans Folkeparti) og PNA (Pakistans Nasjonale Alliansse).

FAGLIG UTVALG I AKP(m-l): NEI TIL FORSLAG OM «INNVANDRINGSKVOTER»

Rådet for innvandrings-spørsmål har lagt fram sitt forslag til nye retningslinjer for innvandringspolitikken. Disse skal gjelde når den nåværende innvandringsstoppen blir opphevet. Kort skissert går forslaget ut på at det skal innføres nye former for kontroll og begrensninger. Hovedpunktene i innstillinga er disse:

— Hvert år skal det fastsettes et maksimumstall for innvandring av utenlandske arbeidere. Det skal gis unntak for de samme grupper som i dag gis dispensasjon fra innvandringsstoppen.

— Ved førstegangs enkelt-søknader om arbeidstillatelse skal avgjørelsen bygge på en arbeidsmarkedsmessig vurdering. Stillinger skal ikke kunne tilbys utenlandske søkere før de har vært meldt ledige for personer som nå arbeider i Norge.

— Praktiske hensyn skal av-

gjøre når det skal legges vekt på gruppeimport av arbeidere.

— Rådet godtar at utenlandske leiefirmaer, spesielt i oljeindustrien, kan bringe inn sin egen arbeidsstokk for korttidsoppdrag.

Faglig Utvalg i AKP(m-l) vil skarpt avvise dette forslaget. Etter vår oppfatning er Rådets forslag et framstøt for å videreføre den nåværende innvandringsstoppen under et nytt navn. Da de nåværende reglene ble innført i februar 1975 prøvde regjering og Storting å dekke seg bak at den skulle være «midlertidig» og tida nyttes til å forbedre vilkårene til de fremmedarbeiderne som alt er i landet. Dette har vist seg å være en bløff. Fremmedarbeidernes økonomiske og sosiale problemer har ikke endret seg, husneden er like akutt. Samtidig har innvandringsstoppen blitt et grunnlag for økt undertrykking

og diskriminering av fremmedarbeidere som prøver å få arbeids- og oppholdstillatelse i Norge.

Hovedpunktet i Rådets forslag er at innvandringa til Norge helt og fullt skal reguleres etter kapitalens og statens behov for billig arbeidskraft. Det samlede antallet som gis arbeids- og oppholdstillatelse skal strengt begrenses til arbeidsmarkedets behov. Samtidig åpnes bakdøra for en friere import av fremmedarbeidere til korttids- og sesongarbeid. Men disse arbeiderne vil ikke engang formelt ha individuelle rettigheter og må forlate landet etter endt oppdrag.

Stort klarere kan det ikke slås fast at Rådet for innvandrings-spørsmål bare prøver å videreføre den nåværende innvandringsstoppen under en ny etikett. Fremmedarbeiderne er en industriell reservearmé som

skal dirigeres ut fra jakta på maksimal profitt. Framfor alt ønsker Rådet å innskrenke mulighetene for at arbeidere fra Asia, Afrika og Latin-Amerika skal komme til Norge. Under innvandringsstoppen har denne rasistiske politikken ført til at nesten 90% av nye arbeidstillatelser gis til søkere fra den «hvite» del av verden. Det fins utallige eksempler på diskriminering og polititrakassering pga. hudfarge og nasjonalitet.

Faglig Utvalg i AKP(m-l) vil på ny stille kravet om at innvandringsstoppen oppheves. Vi vil på et prinsipielt grunnlag forsvare utenlandske arbeidere like rett til individuelt å kunne søke og få arbeids- og oppholdstillatelse i Norge uten noen form for diskriminering. Vi avviser alle former for gruppeimport, korttidskontrakter og liknende forsøk på å innskrenke fremmedarbeidernes demokratiske rettigheter. Når kapitalistklassen og staten prøver å bruke import av arbeidere fra utlandet for å presse ned lønnsnivået, innføre særlig reaksjonære arbeidskontrakter o.l., så må arbeiderklassens svar være felles organisering og kamp mot utbytting og undertrykking på tvers av alle nasjonale skiller.

Oslo, 27/11—77

Faglig Utvalg i AKP(m-l)

FRITT «VALG» PÅ NORMA I OSLO:

Sparken eller munnkurv!

«Avstå fra Deres form for samfunns-politisk diskusjon og påvirkning overfor bedriftes øvrige ansatte» — eller «motta umiddelbar oppsigelse».

Dette var valget en arbeider ved Norma Prosjektilfabrik i Oslo fikk den 22. august i år. Arbeideren kunne sjølsagt ikke godta et slikt «valg». Arbeidsgiver har ingenting med hvilke politiske standpunkter de ansatte har. Likevel ble arbeideren sparka en uke etterpå. Oppsigelsen var klart usaklig og betinga av ledelsen ved Norma Prosjektilfabriks frykt for at arbeiderens uredde stil og hennes vilje til å kjempe for arbeiderens interesser skulle få bred oppslutning blant de andre ansatte.

Forts. side 4

Britt Andreassen, politisk oppsagt fra Norma Projektil.

FREMMEARBEIDERE I FRANKRIKE: 10 000 franc og en støvel bak

Den økonomiske krisa herjer Europa, og de kapitalistiske regjeringene prøver å velte byrdene over på arbeiderklassen, og spesielt på fremmedarbeiderne:

- ingen nye arbeidstillatelser for utenlandske arbeidere
- innvandrere får ikke lenger ta sine familier til landet.
- innvandrere som reiser hjem skal «premieres» med penger.

Slik er den franske regjeringas siste tiltak overfor fremmedarbeiderne. Tiltaka skal tjene til å presse «overflødig» utenlandsk arbeidskraft ut av Frankrike, samtidig som fremmedarbeiderne skal gis skylda for arbeidsløsheten og krisa.

Fremmedarbeidere som reiser hjem «frivillig» skal få en «premie» på 10 000 franc (ca. 12 000 kroner) om de har arbeidet i Frankrike i 5 år. De som har arbeidet kortere tid får 5 000 franc. Med denne gulrota og ved å avskjære utenlandske arbeidere fra å få besøk av sine familier, håper den franske regjeringa å kunne presse fremmedarbeidere ut av landet.

Frankrike har i dag ca. 4 mill. fremmedarbeidere, de fleste fra Algerie, Portugal, Italia og Spania. Ca. 1,9 mill. er aktive arbeidere, for det meste i industrien, — særlig bygnings- og bilindustrien. Mange er også i renovasjonsarbeid og gjør det tyngste og skitneste arbeidet.

Arbeidsløsheten i Frankrike er i dag på mer enn en million mann. Regjeringa håper med tiltaka å få folk til å tru at det er det store tallet utenlandske arbeidere som har skylda for arbeidsløsheten. Den håper å splitte arbeiderklassen, piske opp hets mot utenlandske arbeidere som den sjøl brakte til landet under høykonjunkturen tidligere.

Men den franske regjeringa undervurderer nok de utenlandske arbeiderne dersom den tror mange vil reise hjem til enda verre forhold bare for å få en engangssum på 10 000 franc. Av 49 000 arbeidsløse fremmedarbeidere som er blitt «tilbudt» hjemsending og 10 000 franc siden 1. juni, er det bare 3 600 som har akseptert «tilbudet».

Slik kommenterer tegneren KONK i Le Monde den franske politikken overfor fremmedarbeiderne.

KLASSEKAMPEN 16 SIDER HVER DAG

Fra 1. januar 1978 gjør dagsavisa KLASSEKAMPEN et nytt steg framover. Da kommer avisa med dobbelt sidetall — 16 sider hver dag. Dette vil bety:

- Bedre og breiere nyhetsdekning.
- Bedre plass for innsendere og korrespondenter.
- Mer stoff om sport og friluftsliv.
- Mer kultur og skjønnlitteratur.
- Populærvitenskap og kronikker.
- Flere og bedre reportasjer.
- Mer Radio/TV-stoff.
- Mer ungdomsstoff.

For nye abonnenter blir avisa introdusert med et spesielt tilbud: Kr. 490,- pr. år, 245,- pr. halvår, 123,- pr. kvartal, og 41,- pr. mnd. Dette tilbudet gjelder NYE abonnenter som tegner seg før 1. mars 1978.

ABONNER PÅ DAGSAVISA KLASSEKAMPEN!

PÅ SIA

TROMSØ: Retten likestiller mordbrann med hærværk

Oktober-bokhandelen i Tromsø etter attentatet.

Dynamitt-attentatet mot Oktober-bokhandelen i Tromsø i fjor har vært oppe i retten og dom er falt i saka. Etter en skandaløs rettssak der påtalemyndighet og forsvarer samarbeidet for å skjule sannheten ble de to hovedmennene Geir Tom Hansen og Lars Magne Larsen dømt til henholdsvis 1 år og 9 mnd. og 9 mnd. fengsel for «grovt skadeverk».

Med dette frafalt retten i Tromsø anklagen etter den såkalte «mordbrann-paragrafen». Retten mente at de to menneskene som sov i samme hus som bokhandelen da 2½ kg dynamitt eksploderte et par etasjer under dem — ikke hadde vært i livsfare. Retten avviste også hele tida å se det virkelige innholdet i attentatet: at det ikke var snakk om noen vanlig kriminalsak for «skadeverk», men det viktigste politiske attentatet i Norge etter krigen.

De tiltalte opplyste sjøl at de tilhører en fascistisk organisasjon som kaller seg «Norges Nasjonale Sikkerhetsorganisasjon» som er bygd opp

etter førerprinsippet og har som oppgave å bekjempe kommunismen. Planene deres omfattet ikke bare sprengning av Oktober-bokhandelen men også attentater mot biler eid av kommunister og mot et trykkeri i Tromsø. Her er det ikke snakk om noe vanlig hærværk.

Rettssaka ble ledet av en kjent agent for det hemmelige overvåkingspolitiet, Ole Groth. Sammen med de tiltalte forsvarer manipulerte han grovt med forhör av vitnene, og søkte å hindre at vitner med viktige opplysninger fikk komme til orde.

Tross den skandaløse rettergangen måtte retten innrømme at attentatet var en uprovosert kriminell handling, og at det ikke fantes noe bevis for at AKP(m-l) hadde provosert fram forbrytelsen. Dette var et slag for den borgerlige pressa som foran rettssaka systematisk propaganderte at attentatet var en «spontan» reaksjon på provokasjoner fra de revolusjonæres side.

STUDY MAO'S THEORY ON THE THREE WORLDS

In a conversation with a leader of a third world country in February 1974, Chairman Mao Tsetung said:

«In my view, the United States and the Soviet Union form the first world. Japan, Europe and Canada, the middle section, belong to the second world. We are the third world.» Further: «The third world has a huge population. With the exception of Japan, Asia belongs to the third world. The whole of Africa belongs to the third world, and Latin America too.»

Chairman Mao Tsetung developed the theory of the division of the world into three parts so that the people of the world could distinguish between enemies and friends in the battle against imperialism and for liberation so that they could employ a correct strategy. The theory which

divides the world in three is in accordance with the development of the international situation in recent years and is an important contribution from Mao Tsetung towards the development of Marxism-Leninism.

On November 1st this year the Chinese newspaper «People's Daily» ran a long editorial article entitled: «Mao Tsetung's theory on the demarcation of the three worlds» is an important contribution to Marxism-Leninism.

This article appears in English in the Peking Review nr. 45 and in Norwegian in the daily newspaper Klassekampen 19th November. The article is an important defence of Chairman Mao's theory and should be studied by everybody who wants to understand the international situation today.

Regjeringa gjør knefall for Sovjet i Barentshavet

Den norske regjeringa er i ferd med å presse gjennom ei avtale med Sovjetunionen om Barentshavet som innebærer at Sovjet tilraner seg råderetten over hele 60 000 kvadratkilometer norske havområder. Til «gjengjeld» har regjeringa oppnådd tilgang til usle 3 000 kvadratkilometer øst forsektorlinja.

Avtaleforslaget framstilles av regjeringa som «midlertidig» — for lettere å kunne presse det gjennom. Regjeringa og den borgerlige pressa prøver systematisk å fortie at utkastet innebærer fullstendig kapitulasjon overfor

den sovjetiske sosialimperialismens aggressive krav om råderett over norske havområder. Avtaleutkastet innebærer at regjeringa fullstendig oppgir det internasjonalt anerkjente midtlinjeprinsippet for deling av havområder mellom kyststater og gjør svære innrømmelser uten vederlag av noen art. For å redde ansikt framstilles resultatet av forhandlingene i Moskva som godt. I sannhet er kjørkommen oppmuntring for Bresnev & Co. til fortsatt påtrykk og aggresjon mot småstater i Europa og ellers!